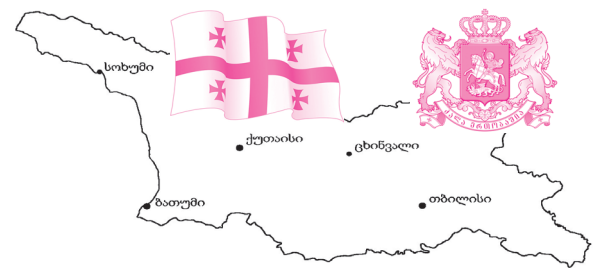

საქართველოს რესპუბლიკა

www.sakresp.ge

იმისთანა წმინდა საძმეში, ბოგობიე ბეჭდუნი სიფყავა, ტყუილებით და ჭებებით ბუბთის გატანა ყველა უჯარბისბებე უსამბაგლესია.

შაბათი, 4 ივნისი. 2016 წ. №102 (7994), გამოცემის 98-ე წელი | ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge | ფასი 50 თეთრი.

„მოძველები“ პრეზიდენტის ბაბო...

დღეს ჩვენი საზოგადოებისთვის მთლად ცხადი არ არის, თუ მთელი პრინციპულობით ვის მხარეს დგას ლიბერალის ნიდაბმორგებული პრეზიდენტი გიორგი მარგველაშვილი – უკვე მესამე წელიწადია, ვერა და ვერ გამოიკვეთა – იგი ნამდვილად იმ სახელმწიფოს პრეზიდენტია, რომლის პირველ პირად ბიბინა ივანიშვილმა ლამის მუდარით ხალხს აარჩევინა, თუ ამ სახელმწიფოსა და ხელისუფლების წინააღმდეგ რევანშისგულად ამხედრებული მოძველები, ნეოფაშისტური ძალების აშკარა წამქეზებელი?!

ჩვენი ქვეყნის ყველა საღად მოაზროვნე მოქალაქის მართლაც საჭირობოროტო საკითხავი სწორედ ეს არის!

გერმანელაბისთვის „ყველაზე ალბათობილი“ ქართველები ყოფილან!

10 შავი სპრელი ქვეყრა-უპილისთვის...

თამაზ ჭილაძის სიტყვა უგუდიღელთა წინაშე

ალექსანდრა ანბილოვოვი: ყველგან და ყოველთვის საქართველოს „მარკას“ ვიცნავდი

„სრუსთავი-2“-ის პროცესი 7 ივნისს განახლდება

სააპელაციო სასამართლოში „სრუსთავი-2“-ის საქმეზე გუშინდელი პროცესი, როგორც მოსალოდნელი იყო, გადაიდო. როგორც ცნობილია, ტელეკომპანია „სრუსთავი-2“-ის ადვოკატებს სასამართლო დარბაზი დაატოვებინეს, ტელეარხის მფლობელების გია და ლევან ყარამანიშვილების ადვოკატმა ზაზა ბიბილაშვილმა პროცესის გადადება მოითხოვა. მოსამართლეთა კოლეგიამ კი ამაზე უარი თქვა იმ მოტივით, რომ „სრუსთავი-2“-ის მხარეს უკვე მოუსმინა.

სამართლოს მიერ გამოტანილ გადაწყვეტილებას იხილავს, რომლის თანახმადაც ტელეკომპანია „სრუსთავი-2“ ქიბარ ხალვაშსა და მის კომპანია „პანორამას“ მიეკუთვნა. „სრუსთავი-2“-ის პროცესი 7 ივნისს 10:00 საათზე განახლდება.

თურქეთი უკმაყოფილოა...

გერმანიაში თურქული დიასპორის გენერალური მდივნის ოია ფორაზის განცხადებით, გერმანიას არ აქვს უფლება ვინმე გენოციდში დაადანაშაულოს. ამის შესახებ ფორაზმა აზერბაიჯანული სააგენტოსთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა. „შეუძლებელია, ბუნდესტაგის დეპუტატების ლოგიკის გაგება. ეს ის ქვეყანაა, რომელიც ადამიანებს ცოცხლად წვადა და საკონცენტრაციო ბანაკში გაზით გუდავდა, ამიტომ, მას არ შეუძლია ვინმე გენოციდში დაადანაშაუ-

ლოს. გერმანიის თურქული დიასპორა ამგვარ ქმედებას მკვეთრად გმობს“, – განაცხადა ფორაზმა. რაც შეეხება ბუნდესტაგის 8 თურქ დეპუტატს, რომლებმაც სმა გენოციდის აღიარებას მისცეს, ფორაზმა აღნიშნა, რომ ისინი დიდი ხანია, თურქები აღარ არიან. „თურქებისგან მათ მხოლოდ სახელები დარჩათ. მათ გერმანელი მეუღლეები ჰყავთ, მათ შეილებს თავი გერმანელებად მოაქვთ. როგორი თურქები არიან ისინი?!“, – აღნიშნა გერმანიაში თურქეთის დიასპორის გენერალურმა მდივანმა.

დღის ამოჯახურიდან რასაც დღეს სურავ გაიგონებთ...

– პირდაპირ საკვირველია და აშკარად მიკერძოებულ მიდგომაა, რომ ნაციონალების სიცრუის ბუკისა და ნაღარის – „სრუსთავი-2“-ის ყოველგვარ ზღვარს გადასულ, ხელისუფლების სახელგამტებს და შეურაცხმყოფელ გადაცემებს მართალ სიტყვად და წინასაარჩევნოდ სწორ, აუცილებელ კრიტიკად ასაღებენ (ყოველ შემთხვევაში, ცდილობენ, რომ გაასაღონ) ხელისუფლებიდან „ოცნების“ ჩამოშორებისთვის თავგადაკლული ნაციონალები, რომელთა სამარცხვინო „ტაქტიკას“ ყველას გასაკვირად, თვით ქვეყნის პრეზიდენტიც კი დაუფარავად იზიარებს. ნუთუ მართლა ასე ძნელია ნამდვილი მოქალაქეობრივი, კონსტრუქციული კრიტიკისა და პირმოხეული დესტრუქციული ლანძღვა-გინების გარჩევა?!

გიხაროდენ! პარლამენტმა შენიშვნები გაიზიარა

საპარტიველოს პარლამენტმა „საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ“ კანონთან დაკავშირებით პრეზიდენტის მოტივირებული შენიშვნები გაიზიარა. პარლამენტმა 84 ხმით დაუჭირა მხარი ამ შენიშვნებს, წინააღმდეგი არავინ ყოფილა. შესაბამისად, პარლამენტს არ დასჭირდა ვეტოს დაძლევის პროცედურა. პრეზიდენტს კანონპროექტი ხელმოსაწერად ხუთი დღის ვადაში გადაეგზავნება. პრეზიდენტს შვიდდღიანი ვადა აქვს ცვლილებებზე ხელმოსაწერად. ნახსი გატყდა, მოძველებიჭო პრეზიდენტი და საკანონმდებლო ხელისუფლება მნიშვნელოვან საკითხზე შეთანხმდნენ.

საქართველოსა და ჩინეთს შორის ეკონომიკური ურთიერთობების მომზადებას მოეწერა ხელი

საქართველოსა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობები მზად არიან, დროულად მოხდეს ქვეყნებს შორის თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება. საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაციისა და ჩინეთის ურთიერთობების მემორანდუმს „საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და ჩინეთის სახალხო

რესპუბლიკის კომერციის სამინისტროს შორის საქართველო-ჩინეთის თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმებასთან დაკავშირებული მოლაპარაკებების დაჩქარების შესახებ“.

პრემიერ-მინისტრმა გიორგი კვიციანი საქართველოში ოფიციალური ვიზიტით მყოფ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს ვი-

ცე-პრემიერს ჭანგ გაოლის, რომელიც ამავდროულად ჩინეთის მიერ ინიცირებული აბრეშუმის გზის აღორძინების პროექტის „ერთი სარტყელი, ერთი გზის“ კომიტეტის ხელმძღვანელია, მთავრობის ადმინისტრაციაში უმასპინძლა. შეხვედრის დასრულების შემდეგ, საქართველო-სა და ჩინეთის მთავრობებს შორის ხელი მოეწერა თანამშრომლობის შესახებ შეთანხმებასა და ურთიერთგაგების მემორანდუმებს.

შეთანხმება ითვალისწინებს საქართველოსთვის უსასყიდლო დახმარებას 60 მილიონი იუანის (დაახლოებით 9.1 მილიონი აშშ დოლარი) ოდენობით. აღნიშნული თანხა მიმართული იქნება საქართველოში მოსახლეობის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის. პროექტის ფარგლებში გათვალისწინებულია საქართველოს ორ რეგიონში სამედიცინო ინფრასტრუქტურის გაუმჯობესება, სადაც თავმოყრილი იქნება ამბულატორიული და სტაციონარული სერვისები, კრიზისული ინტერვენციის ცენტრი და ფსიქორეაბილიტაციის განყოფილება როგორც ბავშვებისთვის, ასევე მოზრდილებისთვის.

კოლხეთის სასამართლო დარბაზიდან „რუსთავი-2“-ის ადვოკატები გააძევეს

„რუსთავი-2“-ის ადვოკატები თამთა მურადაშვილი და დიმიტრი საძაგლიშვილი გააძევეს. კოლეგიამ ადვოკატი დიმიტრი ძაგნიძე – 100 ლარით, თამთა მურადაშვილი – 300 ლარით, დიმიტრი საძაგლიშვილი კი 500 ლარით დააჯარიმა.

„რუსთავი-2“-ის გენერალური დირექტორის ნიკა გვარამიას სხდომაზე არდაშვებისა და ნათია გუჯაბიძის მიერ აცილებაზე უარის თქმის შემდეგ მოსამართლეებსა და დამსწრე საზოგადოებას შორის კამათი დაიწყო. კოლეგიამ სასამართლოს დარბაზიდან „რუსთავი-2“-ის ადვოკატები თამთა მურადაშვილი და დიმიტრი საძაგლიშვილი გააძევეს. კოლეგიამ ადვოკატი დიმიტრი ძაგნიძე – 100 ლარით, თამთა მურადაშვილი – 300 ლარით, დიმიტრი საძაგლიშვილი კი 500 ლარით დააჯარიმა.

მოსამართლე ნათია გუჯაბიძე პრეზიდენტს ბრალდებაში უარყო!

გუჯაბიძის განცხადებით, მასზე გავრცელებული ინფორმაციები მის გადაწყვეტილებაზე გავლენას ვერ იქონიებს.

ტელეკომპანია „რუსთავი-2“-ის საქმის მოსამართლეთა კოლეგიის წევრი ნათია გუჯაბიძე მის მიმართ გავრცელებულ ბრალდებებს ეხმაურება.

გუჯაბიძემ განცხადება „რუსთავი-2“-ის პროცესის დაწყებისას გააკეთა:

„მსურს, გამოვეხმაურო საზოგადოებრივ ცუდ ბრალდებებს, იმისთვის, რომ ნათია გუჯაბიძე დაკვალიფიცირდეს თაღლითად, ამაზე უნდა არსებობდეს სისხლის სამართლებრივი დევნა, რაც ბუნებაში არ არსებობს. ჩემი მოღვაწეობის განმავლობაში მსგავს ფაქტს არასდროს ჰქონია ადგილი. სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ მსგავსი ფაქტი არ ყოფილა არც იუსტიციის საბჭოში და არც არის ცრუ ბრალდება. მიუხედავად ამ ცრუ ბრალდებისა, ეს ჩემს განსჯაზე ზეგავლენას არ იქონიებს.“

რაც შეეხება ამ განცხადებებს, ყველა ეს ბრალდება მიმართულია როგორც ჩემი, ასევე სასამართლოს წინააღმდეგ. მე ვარ საკმაოდ გამოცდილი ყველა სფეროში და გადაწყვეტილების მიღების მომენტში გავლენას ვერაფერი ვერ იქონიებს. დავრჩები მიუკერძოებლად და მივიღებ იმ გადაწყვეტილებას, რასაც სამართალი და კანონი მიკარნახებს“, – განაცხადა ნათია გუჯაბიძემ.

„ზოგადად დისციპლინური სამართალწარმოება არის კონფიდენციალური. იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ გასცა პასუხი და აღნიშნა, რომ გუჯაბიძის მიმართ ზოგადად არასოდეს ყოფილა რაიმე სახელი დაკისრებული. რაც შეეხება იმას, თუ რატომ შეუწყდა ქირა, ამაზე არ არის ინფორმაცია კონფიდენცი-

ალური და პირდაპირ შემძილია გითხრათ, რომ მან თავად განცხადებით მიმართა საბჭოს და განაცხადა უარი ქირაზე.

მართო გუჯაბიძეზე კი არა, ჩვენ ბევრ მოსამართლეზე ვიხილავთ საქმეს. როდესაც არსებობს

საჩივარი და როდესაც არის ზოგადად მოთხოვნა, რომ მოსამართლეს აქვს რაღაც გადაცდომა, საბჭო ყველაფერს იხილავს და ლეზონობის გადაწყვეტილებას. საჩივარი არის ყველა მოსამართლეზე, ჩემზეც არის შემოსული ხოლმე და იხილავს საბჭო და იღებს გადაწყვეტილებას“, – განაცხადა იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მდივანმა ლევან მურუსიძემ.

რაც შეეხება კითხვას, თუ ვისგან შევიდა საჩივარი ნათია გუჯაბიძეზე, მურუსიძე განმარტავს, რომ ეს კონფიდენციალური ინფორმაციაა.

შეგახსენებთ, რომ რუსთავი 2-ის გენერალური დირექტორის ნიკა გვარამიას განცხადებით, მოსამართლე ნათია გუჯაბიძე თაღლითობაშია შემწეული. კერძოდ, მისი ინფორმაციით, ნათია გუჯაბიძე თბილისში სამოსამართლო უფლებამოსილების განსახორციელებლად ბინას ქირაობდა, რომლის საფასურსაც იუსტიციის საბჭო იხდიდა. ნიკა გვარამიას თქმით, სახელმწიფოსგან გამოყოფილ ბინის ქირას მოსამართლე გუჯაბიძე საკუთარ დედას უხდიდა, რომლის ბინაშიც ცხოვრობდა.

საკონსტიტუციო სასამართლოს მუშაობა არ დაიბლოკება

პრეზიდენტის ადმინისტრაციის წარმომადგენლის ლევან ბოძაშვილის განცხადებით, საკონსტიტუციო სასამართლოს კანონდებლობაში იარსებებს ის ნორმები, რომლებიც შესაბამისობაშია მოსაყვანი ვეროპულ პრინციპებთან.

ამის შესახებ ბოძაშვილმა საკონსტიტუციო სასამართლოს რეფორმასთან დაკავშირებით „ლია საზოგადოება საქართველოს“ მიერ ორგანიზებული დისკუსიის ფარგლებში განაცხადა.

შეხვედრას ხელისუფლების, არასამთავრობო სექტორის და დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები ესწრებოდნენ.

„საკონსტიტუციო სასამართლოს მუშაობა არ

დაიბლოკება. პრობლემა არ შეექმნება მისი პლენუმის მუშაობას. მოსამართლეთა ვადის შეზღუდვა მათი კონსტიტუციური ვადის ამოწურვამდე არ მოხდება. არც ერთ უფლებამოსილებებთან მიმართებაში, როგორც ეს იყო კანონპროექტით გათვალისწინებული. თუმცა საკონსტიტუციო სასამართლოს კანონდებლობაში მანამდე არსებობდა და ამის შემდეგაც იარსებებს ის ნორმები, რომლებიც შესაბამისობაშია მოსაყვანი, ზოგადად, კონსტიტუციური მართლმსაჯულების ევროპულ პრინციპებთან და ამის თაობაზე ვენეციის კომისიის დასკვნაც საუბრობს“, – განაცხადა ბოძაშვილმა.

თამარ სანიკიძე ალექსანდრე ჯეჯელავამ შეცვალა

განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი თამარ სანიკიძე თანამდებობიდან გათავისუფლდა.

პრემიერის გადაწყვეტილებით, თამარ სანიკიძეს ალექსანდრე ჯეჯელავა შეცვლის.

ალექსანდრე ჯეჯელავა ხელმძღვანელობდა საბანკო, საჯარო და საინფორმაციო ტექნოლოგიების ინტეგრაციის პროექტებს. აქვს ექვსწლიანი გამოცდილება აკადემიურ სწავლებაში და პროფესიულ ტრენინგებში. ამჟამად ალექსანდრე ჯეჯელავა არის თბილისის ბანკის გენერალური დირექტორის მოადგილე საინფორმაციო ტექნოლოგიების და ადამიანურ რესურსების დარგში და ასევე ბანკის გამგეობის წევრი. მანამდე ის იყო „გაერთიანებული გლობალური ტექნოლოგიების“ (UGT) გენერალური დირექტორის მოადგილე, ბიზნესის განვითარების დირექ-

ტორი ინტელექტუალური; საქართველოს ეროვნული ბანკის აიტი უზრუნველყოფის განყოფილების უფროსი; საქართველოს სახელმწიფო საგადასახადო ინს-

პექციის, სომხეთის სახელმწიფო რესტრის, ყირგიზეთის ნაციონალური ბანკის და სხვა სახელმწიფო და კერძო სტრუქტურების კონსულტანტად.

საკონსტიტუციო სასამართლოში „კაბალები საქმეზე“ სარჩელი უეჭოდ

„კაბალების საქმის“ ადვოკატებმა საკონსტიტუციო სასამართლოს მიმართეს. ისინი სადაოს ხდიან სისხლის სამართლის კოდექსის 182-ე მუხლის ნორმატიულ შინაარსს, რომელიც გაფლანგვას გულისხმობს.

ადვოკატი ლევან სამუშია აცხადებს, რომ სარჩელის წარდგენა გამოიწვია „კაბალების საქმეზე“ დამდგარი განაჩენისა და მოსამართლის დასაბუთების გაცნობამ, რომლის მიხედვითაც, დანაშაულის ჩადენისთვის თურმე საჭირო არ არის მოტივი. მისივე შეფასებით, სარჩელის დაკმაყოფილების შემთხვევაში, ეს იქნება პრევენცია სხვა მოქალაქეებისთვის, სამართლებრივი დევნის თავიდან ასაცილებლად.

„ივანიშვილთან მე ვისაუბრე, რომ სასამართლო იყო პრობლემები. ხელფასის მომატების თემა იყო ასევე სასამართლოს დამოუკიდებლობის თემა და ამ თემასთან დაკავშირებით გავუცვალე ჩემი ხედვა და მოსაზრებები. საბოლოო ჯამში, ჩემი პოზიცია არის ის, რომ სასამართლო ასეთი დამოუკიდებელი არასდროს ყოფილა. მოსამართლეები ლეზონობენ დამოუკიდე-

ლევან მურუსიძე: სასამართლო ასეთი დამოუკიდებელი არასდროს ყოფილა

იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მდივანი ლევან მურუსიძე ყოფილ პრემიერ ბიძინა ივანიშვილთან შეხვედრას იხსენებს და აცხადებს, რომ მასთან ხელფასების თემაზე შექონდა საუბარი.

როგორც მურუსიძემ ჟურნალისტებს მართლმსაჯულების სტრატეგიისა და სამოქმედო გეგმაზე მომუშავე ჯგუფის პირველი შეხვედრის დაწყებამდე განუცხადა, სასამართლო ასეთი დამოუკიდებელი არასდროს ყოფილა.

„ივანიშვილთან მე ვისაუბრე, რომ სასამართლო იყო პრობლემები. ხელფასის მომატების თემა იყო ასევე სასამართლოს დამოუკიდებლობის თემა და ამ თემასთან დაკავშირებით გავუცვალე ჩემი ხედვა და მოსაზრებები. საბოლოო ჯამში, ჩემი პოზიცია არის ის, რომ სასამართლო ასეთი დამოუკიდებელი არასდროს ყოფილა. მოსამართლეები ლეზონობენ დამოუკიდე-

ვთანხმდებით? იმაზეც, ხომ ვთანხმდებით, რომ გაცილებით უკეთესია, ვიდრე იყო ადრე. მე იმედობა მქვს, რომ მომავალში კიდევ უფრო უკეთესი გახდება“, – განაცხადა ლევან მურუსიძემ.

ბელ გადაწყვეტილებებს. მოვუწოდებ ყველას, რომ უპასუხისმგებლო განცხადებებს დაანებონ თავი. არ არის სასამართლო დღეს არც ხელისუფლების, არც ოპოზიციის და არც მურუსიძის. ხომ ყველა თანხმდება, რომ ადრე ხელისუფლების მხრიდან იყო გავლენები, ამაზე ხომ ვთანხმდებით? იმაზეც, ხომ ვთანხმდებით, რომ გაცილებით უკეთესია, ვიდრე იყო ადრე. მე იმედობა მქვს, რომ მომავალში კიდევ უფრო უკეთესი გახდება“, – განაცხადა ლევან მურუსიძემ.

რეალიზაცია

სადღაა ჟურნალისტური ეთიკა და ნუსიერება!

2 ივნისს, საღამოს ტელეკომპანია „საზოგადოებრივი მაუწყებლისა“ და რადიო „თავისუფლების“ საქართველოს სამსახურის ერთობლივი პროექტით გადმოიცა თავისუფალ ჟურნალისტ სალომე ასათიანის ინტერვიუ კოალიცია „ქართული ოცნების“ დამმარსებელ, საქართველოს ექს-პრემიერ ბიძინა ივანიშვილთან.

ხალხი ინტერესით ელოდა ამ გადაცემას. მოლოდინს განსაკუთრებით ამძაფრებდა ის, რომ წინა დღეებში გამოქვეყნდა ბიძინა ივანიშვილის ღია წერილი, რასაც საზოგადოების ერთ ნაწილში არაერთგვაროვანი გამოხმაურება მოჰყვა. ტელემყურებელი ფიქრობდა, რომ ეს ინტერვიუ ღია წერილის ერთგვარი გაგრძელება, უფრო სწორად, მკითხველთა შორის გაჩენილი კითხვების განმარტება, წერილში ბოლომდე უთქმელი საკითხების განშლა იქნებოდა.

თავიდანვე ხაზს გაუყვამ: ინტერვიუმ მძიმე შთაბეჭდილება დატოვა.

უპირველესად აღსანიშნავია: კოლეგა სალომე ასათიანი ძალიან კრიტიკულად იყო მომართული. ხოლო თუ სულა

ლაც სიმართლეს ვიტყვი, თავისი შეკითხვებით ჩასაფრებულის შთაბეჭდილებას ახდენდა. თვითონვე რამდენჯერმე თქვა ხაზგასმით, ეს ჩემი შეკითხვები არ არის, „დაინტერესებული საზოგადოების შეკითხვებიაო“, რამაც თავიდანვე დაარღვია ინტერვიუერსა და ჟურნალისტს შორის ცოცხალი საუბრის ბუნებრიობა და სიცინცხალე. თანაც იმასაც თუ დავამატებთ, იქმნებოდა შთაბეჭდილება, რომ სალომე ასათიანისთვის მთავარი იყო, ეს „საზოგადოების შეკითხვები“ ჩქარ-ჩქარა მიეხალა ბიძინა ივანიშვილისთვის და პასუხები მაინცდამაინც არ აინტერესებდა. ამიტომ მოუნაცვლებდა ხოლმე ახალ შეკითხვას ჯერ კიდევ დაუმთავრებელი პასუხის შუანელში.

ჟურნალისტს საკადრისიც უნდა მივაგოთ: მან შეძლო ბიძინა ივანიშვილის ნონასწორობიდან გამოყვანა, რაც იმით გამოიხატა, რომ ისიც აპყვა ინტერვიუს წარმართვის სტილს და საუბარი მონოლოგების „დუეტის“ სახით გაგრძელდა, რაც ერთობ უსიამოვნო მოსასმენი და სანახავი იყო.

ახლა რამდენიმე „ფუძემდებლური

პოლიტიკური“ შეკითხვა, რომლებზეც დაჟინებით ცდილობდა პასუხის მიღებას ჟურნალისტი:

– რატომ ააშენეთ თქვენი საცხოვრებელი სასახლე ყოფილ კომკავშირის ხეივანში, რომელმაც ფაქტობრივად დაფარა ნარიყალა?

– რატომ მიეცით საყდრისის ოქროს მაღაროს აფეთქების ნება?

– რატომ უჭერთ მხარს „პანორამა თბილისის“ აგებას, რომელიც ფაქტობრივად მოსპობს ძველ თბილისს?

– თქვენ გაქვთ მმართველ გუნდზე გავლენის ინსტრუმენტები და ძალაუფლება...

– პრემიერ-მინისტრის გამოცვლა თქვენი გადამწყვეტილება იყო? რა ფორმით მიიღეთ ამ საქმეში მონაწილეობა? ერთი სიტყვით, ეს იყო დაპირისპირებული „მხარეების“ ცხარე ჭიდილი, რომელშიც ის გადასძალავდა, ვინც მეტ სიტყვას ჩააკვებებდა.

თუ კაცს ინტერვიუსთვის იწვევ, სათქმელი ათქმევინე, ნუ „ააგებ“, ნუ „მოშლი“, შენი პოლიტიკური პატრონების დოლ-გარმონით ნუ აუჭყვიტინდები!

ამას, უბრალოდ, ჟურნალისტური ეთიკა და დაცის წესიერება მოითხოვს!

სანდრო ალექსიძე

გუზინდელი ელექტროფოსტიდან

უგადური ფულიყლაპია

შმაღურობა მდებრი ინდივიდთა თანდაყოლილი თვისებაა, მაგრამ უმადურობაც არის და ზღვარგადაცილებული უმადურობაც. სწორედ ამგვარი უმადურობა გამოაჩვენა გუზაზ სანიკიძემ.

მეცნიერ-ფსიქოლოგები ადამიანსა და ცხოველებს შორის განსხვავებას რამდენიმე თვისებაში ხედავენ. ადრე, ზოგი მეცნიერი ფიქრობდა, რომ ცხოველს არა აქვს ცნობიერების უნარი, მაგრამ ეს მოსაზრება მალევე უარყვეს – თურმე ჭიანჭველასაც ჰქონია ეს უნარი. ამის შემდეგ იმასაც ამტკიცებდნენ, რომ ცხოველებს არა აქვთ იუმორის განცდა. ესეც უარყვეს – გამოირკვა, რომ ცხოველებსაც აქვთ ეს თვისება. მეცნიერთა ბოლოდროინდელი მოსაზრება ასეთია: ცხოველებს არა აქვთ მადლიერების გრძნობა. თუმცა ამ მოსაზრებასაც წყალი შეუდგა. მაგალითად მოჰყავთ ძაღლის მადლიერება, როდესაც მას ლუკმას წაუგდებენ, წყნარდება და კუთხის ქიციანით მადლობას უხდის ადამიანს, რომელმაც ხორცის ან პურის ნაჭერი გადაუგდო. თუმცა ამ პატივისცემას ძალიან მალე ივიწყებს. და მაინც, მეცნიერები მიიჩნევენ, რომ ადამიანში გაადამიანების პროცესი მაშინ დაიწყო, როდესაც მას მადლიერების გრძნობა გაუჩნდა და სურვილი აღეძრა ჭეშმარიტების გაცნობიერებისა. ასეთი თვისების ნატამალიც არ არის ზემოხსენებულ ინდივიდში, ანუ გუზაზ სანიკიძეში. როგორც ჩანს, მასში ჯერ კიდევ არ დაწყებულია გაადამიანების პროცესი და ასეთი ინდივიდი საქართველოს პარლამენტის წევრია. არ გადავაჭარბებ თუ ვიტყვი – ეს ქართველი ერის სირცხვილიც არის!

გუზაზ სანიკიძემ გამოამჟღავნა არაქართველური ხასიათი, ქართველი კაცი – რაც უნდა უმადურობის გამომჟღავნებელი იყოს, მაინც თავშეკავებულია. სხენებული ინდივიდი კი აღვირახსნილი უმადური და ფულიყლაპიაა. ეს კი სხვა რამეზეც მიგვანიშებს...

გივი ჯახუა, რუსთაველი

გასაგებია, თუ რა არის სანიკიძის მამოძრავებელი ძალა. მისი მოკლე ჭკუით ბატონ ბიძინას ავტორიტეტი შეელახა და თუ მას მძაფრად გააკრიტიკებს, ამომრჩევლებს მიიხსრობს. როგორც იტყვიან, მეტი არაა ჩემი მტერი, როგორც ეგრეთ წოდებული „ფორუმი“ ოქტომბრის არჩევნებში გამარჯვებული გამოვიდეს. საღად მოაზროვნე ადამიანები ნათლად ხედავენ კახა შარტავას ფანტაზიორობას (არადა, როგორ მიემედებოდა აღმშენებელი და გმირი ჟიული შარტავას ვაჟი!), რეზო შავიშვილის ვინრო შორიზონტს და, რასაკვირველია, სანიკიძის ფულისმოყვარულობას და უტიფრობას.

გივი ჯახუა, რუსთაველი

სიზარით ნათქვამი

„ნკვარამიას“ საპროსტიტუციონალი

ბავშვობაში, როცა უამრავი თანატოლის მსგავსად უბანში ბურთს ვაგორებდი და, ასე განსაჯეთ, ერთ ცნობილ მწერტელთან შემდგომი დაოსტატების მიზნით ვარჯიშის დაწყებაც კი გაგზედდ, განსაკუთრებით შავტუსა თანაგუნდელ გვარამიასთან შევთამაშდ.

ეს ნიჭიერი შეგირდი, სავარაუდოდ, გარეგნობის გამო ოსტატმა რატომღაც აითვალწუნა და დამცირების მიზნით

სულ „ნკვარამიას“ ეძახდა. ბუნებრივია, თავმოყვარე ყმანვილმა საქმეში მამა ჩართო, რომელიც აღშფოთებული მოუყვარდა ამ უამად უკვე გარდაცვლილ სპეციალისტს და მოზარდთა თვალწინ სულ კეთილები მოუკითხა...

მას შემდეგ დაახლოებით ნახევარი საუკუნე გავიდა და აღნიშნული ისტორია თითქმის მივიწყებული მქონდა. და აი, სავალალო პარალელი: მართალია, ნაციტური მთავარი პროკურორის ყოფილი მოადგილე და დღესდღეობით „ცრუსთავი-2“-ის შედეგ ნიკა გვარამია შავტურემანობას არ უჩივის, მაგრამ, დარწმუნებული ვარ, მომავალ თაობათა იმ დამფრთიანებელს იმავე „ნკვარამიას“ დასტყუებდა. და განა მართო მას?

და კიდევ: მოგესხენებათ, რამდენიმე თვეში უფლებამოსილების ვადა ეწურება ნაცფიურერის მიერ ქათქათა და თვალწარმტაც ბათუმში გადასროლილი საპროსტიტუციო (უკაცრავად – საკონსტიტუციო) სასამართლოს თავკაც გიორგი პაპუა(სა)შვილს. ვიმედოვნებთ, ანტისამთავრობო (იგივე არასამთავრობო) ორგანიზაციათა და ვაიოპოზიციონერთა საჯირითოდ და უკანასკნელ იმედად ქცეული ეს უმნიშვნელოვანესი ორგანო ანი მაინც შეასრულებს უშუალო ფუნქციას.

გია პლატონიშვილი

განათლების სამინისტრო გეგმავს საერთაშორისო უნივერსიტეტის დაარსებას

საქართველოს განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროში ბრიფინგი გაიმართა, სადაც საუბარი შეეხო ოდესის გუბერნატორის მიხეილ სააკაშვილის მიერ მასწავლებლების პოლიტიკურ პროცესებში ჩართვის მონაწილეობას.

როგორც პრესკონფერენციაზე აღინიშნა, 28 მაისს, ქალაქ ბათუმში, „დემოკრატიული ჩართულობის ცენტრში“ მარიამ რამინაშვილმა გამართა ტრენინგი, რომლის თემა იყო მასწავლებელთა პროფესიული გამოცდებისთვის მომზადება. უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი „ნაციონალური მოძრაობიდან“ ასევე მთავარი სპონსორი იყო დაუკავშირდა სხვადასხვა სკოლის პედაგოგებს და პირადად მოიწვია ტრენინგზე, რომელიც გაუშუქდა მედიის მიერ.

ნაციონალური მოძრაობის წევრები ინტერვიუებში აფიქსირებენ, რომ „აღნიშნული ტრენინგის მიზანი იყო პედაგოგთა კვალიფიკაციის ამაღლება“. მას შემდეგ, რაც მედიამ დატოვა საკონფერენციო დარბაზი, მონაწილეების განმარტებით, მათ სკაიპით ჩაერთო ოდესის გუბერნატორი მიხეილ სააკაშვილი, რომელმაც გააცნო პედაგოგებს ნაციონალური მოძრაობის ხედვები ზოგადსაგანმანათლებლო სისტემის რეფორმირებისათვის და მოუწოდა მათ, 2016 წლის არჩევნებზე მხარის დაუჭიროთ ნაციონალური მოძრაობის სააკაშვილის ჩართვის შემდეგ დარბაზში დასწრე პედაგოგთა ნაწილმა პროტესტის ნიშნად დატოვა იქაურობა, რადგან თავი იგრძნეს შეურაცხყოფილად (როგორც შემდეგ თავად განაცხადეს სკოლის დირექტორებთან და სოციალურ ქსელში).

„აჭარის განათლების, კულტურისა და სპორტის სამინისტრო მიუღებდად მიიჩნევს საგანმანათლებლო სისტემის პოლიტიზების მცდელობას. მიუღებელია ასეთი მეთოდით, კერძოდ მოტყუებით, პედაგოგების გამოყენება პოლიტიკური მიზნებისათვის. მოვუწოდებთ ნაციონალურ მოძრაობას, მომავალში თავი შეიკავოს მსგავსი არასამართლებრივი და თაღლითური ქმედებებისგან და ვთხოვთ, შესაბამის ორგანოებს, მოახდინონ რეაგირება, მათ შორის არასამთავრობო ორგანიზაციებს,“ – განაცხადა განათლების, კულტურისა და სპორტის მინისტრის მოადგილემ ვლადიმერ მაგალობლიშვილმა.

გიგლა ბარამიძე: როდესაც ელჩი დიპლომატიის ჩარჩოებს სსდგა და ხალხს მოუწოდებს აჯანყებისკენ, ეს უნდა გადამწყვეტი იყოს?

აშშ-ის ელჩის იან კელის განცხადება, რომელიც დიპლომატმა „რუსთავი-2“-თან დაკავშირებით გააკეთა, დიპლომატიურ ჩარჩოებს სსდგა – ასე თვლის „დემოკრატიული მოძრაობა ერთიანი საქართველოს“ ერთ-ერთი ლიდერი გიგლა ბარამიძე. ბარამიძე ამბობს, რომ იან კელის განცხადება იყო მონაწილეობა, რომლისთვისაც ხელისუფლებას აუცილებლად უნდა გაეცა პასუხი: „მივმართავ დღევანდელ აღმსარებლებს სტრუქტურის პირველ პირებს, პრემიერს და ასევე პრეზიდენტს და პარლამენტის თავმჯდომარესაც. ყველაფერზე რომ ლაპარაკობთ, მაგრამ მთავარს არ ამბობთ. როდესაც ელჩი, თუნდაც მეგობარი ქვეყნის, თუნდაც უძლიერესი ქვეყნის, დიპლომატიის ჩარჩოებს სსდგა და ხალხს მოუწოდებს ლამის აჯანყებისკენ და ქუჩაში გამოსვლისკენ, ეს კომენტარ-გასაკვეთელი არ არის? თუ ვიღაცა ბიჭმა ხელი გაიქნია სადღაც, ის უნდა დაიჭიროს, არ ვიცი ეს სწორად იყო თუ არასწორად, ეს სხვა საკითხია, მაგრამ რახან ერთი ქვეყნის ელჩმა თქვა, აშშ-ის ვგულისხმობ, ენა უნდა გადაეცალოს და ხმა არ უნდა ამოიღოს? როგორ შეიძლება, ელჩმა მოუწოდოს ქვეყნის, ტელევიზიისთან დაკავშირებით, სამართლიანად თუ არასამართლიანად მიდის სასამართლო ეგ სხვა საკითხია, მაგრამ ქართველებმა ეს არ უნდა მოითმინონ, ტოლერანტული მიდგომა არ უნდა გქონდეს. რაღა დარჩა? ეი. გამოდის ქუჩაში. ამას გვიანობს? ვერც ერთმა ამ გაჭირვებულმა, ვითომ ხელისუფლების ვითომ თანამდებობის პირმა, ვერ მოსთხოვა პასუხი, რომ რატომ ამბობთ ამას? არ მას გულისხმობთ, როცა ამბობთ, არ მოითმენენ ქართველები? სახალხო აჯანყებას თუ სხვა რამეს? – განაცხადა გიგლა ბარამიძემ „პირველ რადიოსთან“ საუბარში.

ვიზალიზირებული

რატომ გვამუხრუჭებს ევროკავშირი?

გაგაგანიანი ბრიტანული სააგენტო „როიტერის“ მიერ გამოქვეყნებულ სტატიაში გადმოცემულია ოთხშაბათს, პირველ ივნისს გამართული ევროკავშირის წევრი ქვეყნების წარმომადგენლების თათბირის შესახებ, რომელზეც საქართველოსთვის (თურქეთთან, უკრაინასთან და კოსოვოსთან ერთად) უფიზო რეჟიმის მიცემის საკითხს იხილავდნენ (ავტორი – გაბრიელა ბაჩინსკაია).

როგორც პუბლიკაციაშია ნათქვამი, ევროკავშირის სახელმწიფოთა წარმომადგენლებმა, შეუთანხმებლობის გამო, ამ საკითხის განხილვა სამომავლოდ გადადეს. მთავარ პრობლემას მიგრაციის საფრთხე წარმოადგენს. „როიტერმა“ დიპლომატიური წყაროების საფუძველზე გააკვია, რომ ვიზალიზირებული ვიზების განსაკუთრებით ენინალმდეგებიან საფრანგეთისა და გერმანიის წარმომადგენლები. სავარაუდოდ, მომდევნო შეხვედრა 14 ივნისს უნდა გაიმართოს.

უფიზო რეჟიმის დანესების საკითხში ძირითადად თურქეთის პრობლემა მოიხილება, რომლის მოსახლეობა თითქმის 79 მილიონს შეადგენს. თურქეთმა, ევროკავშირთან დადებული შეთანხმების საფუძველზე, უფიზო რეჟიმის მისაღებად 72-შუქტიანი პირობა უნდა შეასრულოს (პრინციპში, ბევრი მათგანი უკვე შესრულებულია, მაგრამ ყველაზე მთავარი – ტერორიზმის დეფინიციის შეცვლა ეროვნულ კანონმდებლობაში, ჯერჯერობით არ მოხდა).

ევროკავშირის ქვეყნების წარმომადგენლებმა ყურადღებით განიხილეს უფიზო რეჟიმის დანესების საკითხი საქართველოს მიმართაც, მაგრამ რაიმე გადაწყვეტილება არ მიუღიათ: დიპლომატების თქმით, საკითხის დადებითად გადაწყვეტის წინააღმდეგ იგივე ქვეყნები – საფრანგეთი და გერმანია გამოდიან. „ჩვენ პროცესის შეჩერება არ გვსურს. უბრალოდ, სიფრთხილეს ვიჩინებ“, – აღნიშნა ერთ-ერთი იმ ქვეყნის დიპლომატმა, რომელიც უარს აცხადებს საქართველოსთვის ვიზალიზირებული ვიზების მიცემას.

შემოთ ჩამოთვლილ ქვეყნებს უფიზო რეჟიმის მიცემას სხვადასხვა მიზეზები აქვთ: თურქეთის ხელისუფლება აცხადებს, რომ რადგანაც ის ახლო აღმოსავლეთიდან მიგრანტთა ნაკადს აჩერებს, ამიტომ ამის სანაცვლოდ თურქეთი თავისი მოქალაქეებისათვის უფიზო რეჟიმს იმსახურებს; პოსტსაბჭოთა საქართველოსა და უკრაინისათვის უფიზო რეჟიმის მიღება რუსეთთან გეოპოლიტიკური ბრძოლის ერთ-ერთ ელემენტად ითვლება, რადგან ორივეს პროდასავლუ-

რი კურსი აქვთ აღებული; კოსოვო ბალკანეთის ნახევარკუნძულის ბოლო ქვეყანაა, რომელიც უფიზო რეჟიმის გარეშე დაარჩენილია.

ამასთან, თითოეული შემოთ ჩამოთვლილ სახელმწიფოებს თავიანთი პრობლემები აქვთ, რაც ხელს უშლის ვიზალიზირებული ვიზების მიცემას. მაგალითად, თურქეთში ძალიან ხშირად ირღვევა ადამიანის უფლებები, უკრაინაში კორუფციაა გაბატონებული, საქართველო-

დან კი ევროპა ორგანიზებული დამნაშავეების ჯგუფებით „მარაგდება“ (შესაბამისად, ბერლინი სიფრთხილეს იჩენს საქართველოს მიმართ და თვლის, რომ გერმანიაში მოქმედი კრიმინალური ბანდების უმეტესობა ქართული წარმოშობისაა). რაც შეეხება კოსოვოს, მისი დამოუკიდებლობა ჯერ კიდევ არ უღიარებია ევროკავშირის ხუთ წევრ ქვეყანას – საბერძნეთს, რუმინეთს, კვიპროსს, სლოვაკეთს და ესპანეთს.

დაახლოებით ორ მილიონ კოსოვოელს, ქართველს და უკრაინელებს უკვე აქვთ შენგენის ზონაში მოგზაურობისათვის აუცილებელი მაღალი დონის ბიომეტრიული პასპორტები, თურქეთს ჯერ მსგავსი დოკუმენტებით საკუთარი მოქალაქეები უზრუნველყოფილი არ ჰყავს. ეს ნიშნავს, რომ უფიზო რეჟიმით სანყის ეტაპზე მხოლოდ მოსახლეობის გარკვეული რაოდენობა ისარგებლებს. მაგრამ ევროსკეპტიკოსები მიუთითებენ, რომ საბოლოო ჯამში სასურველი არ იქნება ევროკავშირმა კარი გაუღოს ამ ოთხი ქვეყნის 130-მილიონიან მოსახლეობას – ევროპას ხომ ისედაც უამრავი პრობლემა აქვს უსაფრთხოების უზრუნველყოფის სფეროში, მიგრანტების გამო.

ევროკავშირის წარმომადგენელი საქართველოში იმედს მაინც არ კარგავს. საქმე ისაა, რომ (ქართველ საზოგადოებაში) კითხვის ნიშნის ქვეშ დგება ევროკავშირის ავტორიტეტი.

ავსაც მოვესწარით!

გერმანელებისთვის „ყველაზე ალბათობითი“ ქართველები ყოფილან!

„გერმანიის შინაგან საქმეთა მინისტრმა თომას დე მეზერმა ბერლინში პრესკონფერენცია გამართა და უზრუნველყოფის, პოლიტიკოსებსა და საზოგადოების წარმომადგენლებს 2015 წლის ქვეყნის კრიმინალური სტატისტიკა წარუდგინა. ასეთი პრესკონფერენციები ყოველწლიურად ტარდება ხოლმე, მას ტრადიციული ხასიათი აქვს, თუმცა ანგარიშში ერთგვარი სიახლეც იყო – კრიმინალურ სტატისტიკაში ცალკეა ასახული უცხოელების მიერ ჩადენილი დანაშაულებანი“, – აღნიშნულია რადიოსიუჟეტში.

„2015 წელს გერმანიაში ლტოლვილთა ზრდის არასხული ტემპი დაფიქსირდა – თავშესაფრის მსურველთა რაოდენობამ მილიონს გადააჭარბა და რადგანაც საზღვრის არალეგალურად გადმოღება დანაშაულად ითვლება, ამიტომაც კრიმინალური სტატისტიკა მატულობს. საერთოდ კი, გერმანია ევროპის ერთ-ერთ ყველაზე მშვენიერ სახელმწიფოს სტატუსს ინარჩუნებს, თვით გერმანელებს შორის დანაშაულის დონე სტაბილურია და არ მატულობს“, – განაცხადა მინისტრმა.

უცხოელთა წილი სამართალდარღვევებში მნიშვნელოვნად გაზარდილი – 27%-ით, თუმცა სხვადასხვა ეროვნების მიგრანტების მიერ ჩადენილი დანაშაულის რაოდენობა ერთმანეთისაგან განსხვავდება. „სირიელ ლტოლვილებს შორის დანაშაულის ჩადენისაკენ სწრაფვა საშუალოზე დაბალია, მაგრამ თავშესაფრის იმ მაძიებელთა შორის, რომლებიც ჩრდილოეთ აფრიკისა და ბალკანეთის დასავლეთ ნაწილში მდებარე ქვეყნებიდან, აგრეთვე საქართველოდან არიან, დანაშაულების დონე საშუალოზე მაღალია“, – ხაზი გაუსვა მინისტრმა.

კრიმინალური სტატისტიკის ანალიზით ირკვევა, რომ თავშესაფრის მიღების მაძიებელი ქართველები გერმანიაში ძალიან ბევრი არ

არიან, მაგრამ მათ მიერ ჩადენილი დანაშაულებანი სხვადასხვა უფრო მატია. ციფრების მიხედვით, სამართლებლო თავისი ეჭვიანობის მოქალაქეების წყალობით მრავალ ადგილზე იმ ძველსავე შორის, რომელთა ძველპარაფორმაში გერმანიის პოლიციის ყურადღებას ცხატარში მოხვდნენ, მაგრამ ქართველები, ჩადენილი დანაშაულის (ძონების მოკვლევა, ზინების ძარცვა) რაოდენობის მიხედვით (3838), მესამე ადგილზე არიან – ქონსოქოქელებისა და მაროქოქელების შემდეგ. მათ მოჰყვებიან ალბანელები და სერბები.

„საქართველოდან ჩვენთან ბევრი მოქალაქე ჩამოდის, ითხოვენ თავშესაფრისა და დახმარების მიღებას და სანამ შესაბამისი ორგანოებიდან პასუხს მიიღებენ, ისინი გერმანელების ბინების ძარცვას იწყებენ“, – ასეთი პასუხი გასცა შინაგან საქმეთა მინისტრმა „დოიჩე ველს“. კორესპონდენტის შეკითხვას და ხაზი გაუსვა, რომ ქართველები ბოროტად სარგებლობენ გერმანული სამართლით თავშესაფრის მიღებაზე და ამ მხრივ მათი ქცევა, სხვებთან შედარებით, „ყველაზე ალბათობითი“.

თომას დე მეზერის თქმით, ასეთი სიტუაცია, რასაკვირველია, ორივე სახელმწიფოს მთავრობებს აწუხებს: „ამას წინათ ბერლინში საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი იყო ჩამოსული და მასთან მოლაპარაკების დროს ხელი მოეწერა შეთანხმებას სისხლის სამართლის დანაშაულის სფეროში თანამშრომლობის შესახებ. არ გვაქვს პრობლემა საქართველოს მოქალაქეების სამშობლოში დეპორტაციის საკითხშიც, თუმცა, ცხადია, სანამ დეპორტის მოახდენ, მანამ დამნაშავე უნდა დაიჭიროს“, – აღნიშნა მინისტრმა და პრესკონფერენციის მოწინააღმდეგე ალუთქვა, რომ სამინისტრო დამატებით ზომებს მიიღებს „ქართული ფენომენის“ დაძლევის მიზნით.

სანამ ქართველ ფეხბურთო მანათი მრავალრიცხოვანი არმია ევროპის პირველობისთვის ემზადება, რათა მცირე ხნით მაინც დაივიწყოს ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკური მარაზმი, სეპარატისტულ აფხაზეთში დიდი ზარ-ზეიმით გრძელდება „არალიარებული ქვეყნების მსოფლიო ჩემპიონატი ფეხბურთში“.

სოხუმის მედია ყველა რესურსს იყენებს, რათა ამ მოვლენას რაც შეიძლება მეტი მნიშვნელობა მიანიჭოს: მოენყო საზეიმო გახსნის გრანდიოზული ცერემონია, გამოიტანეს დროები, ყველა თამაშზე ანშლაგია და ა.შ.

თითქოსდა, რა სასაცილოა არა? სასაცილოა, აბა რა არის „დასავლეთ სომხეთისა“ და „სომალისენდის“ თუ „იაპონელ კორეელთა“ მატჩი! დიას, კომიკურია საფეხბურთო თვალსაზრისით, მაგრამ სულაც არაა სასაცილო პოლიტიკური შედეგების მხრივ.

აფხაზ სეპარატისტთა ელიტა ტრადიციულად შედგება ძალიან ჭკვიანი, გაქნილი, ქვენარმავლურად ეშმაკი, დიდოსტატი პროფესიონალებისაგან, რომლებიც უკვე 25-30 წელია, რაუნდს-რაუნდზე უგებენ ქართველ კოლეგებს და შემთხვევით ანუ სპონტანურად არაფერს აკეთებენ: მათი ყველა აქცია, ყველა ნაბიჯი, ნებისმიერი მიმართულებით, იმ მიზანს ემსახურება, რათა შექმნან და გამოიყენონ მათთვის სასარგებლო პრეცედენტები, მიაღწიონ საერთაშორისო ლეგიტიმაციას, საბოლოოდ კი სრულფასოვან საერთაშორისო აღიარებას.

განსხვავებით ოსი ირიდენტისტებისგან, აფხაზებს სულაც არ ეპოტნავენ რუსეთის შემადგენლობაში შესვლა. ისინი, „ნაბიჯ-ნაბიჯობის“ მეთოდით, მსოფლიო აღიარებისკენ ისწრაფვიან! 1993 წლიდან დაწყებული, ამ გზაზე უკან არც ერთი ნაბიჯი არ გადაუდგამთ; მხოლოდ წინ მიიწევენ, თუნდაც მცირე ნაბიჯებით, მაგრამ განუხრებლად და იქვედურად ეშმაკობით (პოლიტიკაში ამას პროფესიონალიზმი ეწია), რასაც ხელს უწყობს ქართველ ელიტათა სრული არაპროფესიონალიზმი, დოკლაპობა და უპასუხისმგებლობა.

ეს მკაფიოდ გამოჩნდა აფხაზეთის „საფეხბურთო ჩემპიონატში“. ამ ღონისძიებას სეპარატისტები ისეთ დიდ მნიშვნელობას ანიჭებდნენ, რომ ყურადღება არ მიაქცევდნენ, თუ ზოგიერთი ნაკრების მონაწილეობა (ან პირიქით, არმონაწილეობა) ამა თუ იმ პარტნიორ ქვეყანას გააჩნდებოდა. მაგალითად, „დასავლეთ სომხეთის“ მონაწილეობა თურქეთს არ მოეწონებოდა, ხოლო „ჩრდილო კვიპროსისა“ – საბერძნეთს. მაგრამ სეპარატისტებს ესმით ის, რაც ვერა და ვერ გაიგო ქართველმა ელიტამ: პოლიტიკა რესურსებისა და ტექნოლოგიების ბრძოლაა, სადაც არსებობს მხოლოდ პრაგმატული გათვლა და არ რჩება ადგილი ისეთი ცნებებისთვის, როგორცაა „წყენა“, „ერთგულება“, „სიბრალული“, „სინდისიერება“, „კეთილგანწყობა“, „მეგობრობა“ და ა.შ.

აფხაზი სეპარატისტებისთვის მსოფლიო ჩემპიონატი თუნდაც იმით იყო მნიშვნელოვანი, რომ მას დაესწრო ლეგიტიმური და ძალიან გავლენიანი გლობალური ორგანიზაციის, FIFA-ს ორი „მატჩ-ინსპექტორი“. რამდენიც არ უნდა ვილაპარაკოთ, „ისინი არ იყვნენ FIFA-ს ოფიციალური წარმომადგენლები“, ნამდვილად არიან FIFA-ს თანამშრომლები. ანუ, სხვაგვარად რომ ვთქვათ, არ წარმოდგენდნენ უნივერსალურ საფეხბურთო ორგანიზაციას კონკრეტულად ამ ტურნირზე, რაც სრულფასოვანად არ ნიშნავს, თითქოს არ გააჩნიათ ოფიციალური სტატუსი და მათი დასწრება საერთოდ არაფერს ნიშნავს საერთაშორისო ლეგიტიმურობის თვალსაზრისით.

გავითვალისწინოთ: პოლიტიკური შედეგების მხრივ ეს ჩემპიონატი მიზერული შედეგის მომტანია, მაგალითად, თურქეთისთვის, რომელიც სრულად აკონტროლებს იმავ „დასავლეთ სომხეთს“, მაგრამ საქართველოსთვის, რომელიც აფხაზეთის ვერც ერთ მტკაველ მინას ვეღარ აკონტროლებს 2008 წელს კოდორის ხეობის სამარცხვინო ჩაბარების შემდეგ – კიდევ ერთი, ძალიან მწარე სახელმწიფოებრივი მარცხია!

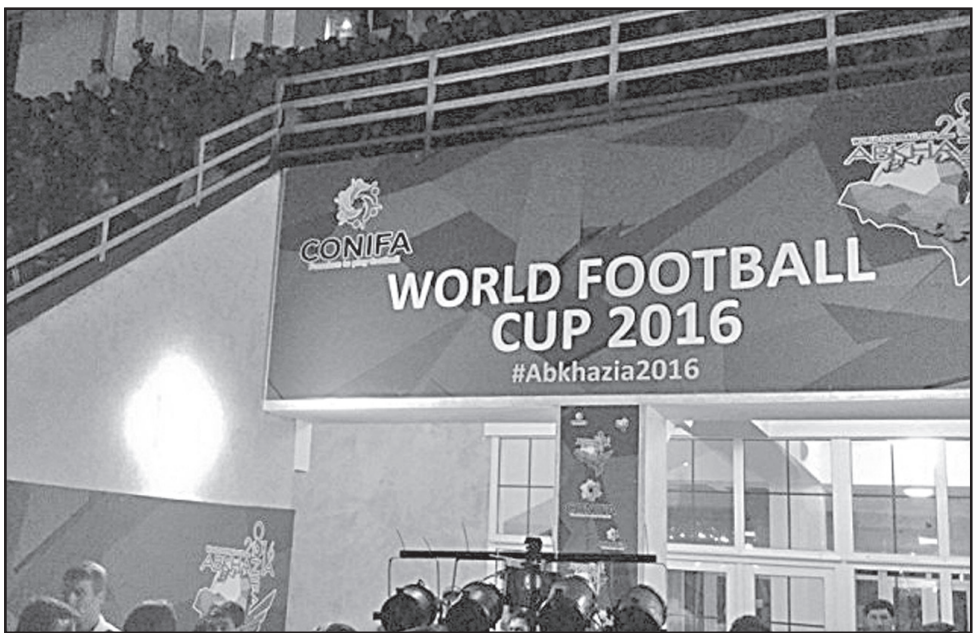
ამგვარი თითქოსდა უმნიშვნელო „წვრილმანები“ ქსოვენ სეპარატისტები იმ საერთაშორისო აღიარებას, რომელ-

ლიც ადრე თუ გვიან (თუ ასე გაგრძელდა) აუცილებლად დადგება. არა აქვს ისტორიული მნიშვნელობა ხვალვე თუ 20 წლის შემდეგ – სეპარატისტებს არსად ეჩქარებათ, რაკი გადანყვიტეს ისტორიული ამოცანა: განახორციელეს ეთნონმენდა აფხაზეთში, ესე იგი განმინდეს მინა-წყალი მტრული ქართველი მოსახლეობისაგან.

მას შემდეგ ყველა საერთაშორისო ინსტრუმენტს ლეგიტიმაციისთვის იყენებენ. მათ შორის ეკლესიის საკითხსაც. სწორედ ამიტომაც მათთვის მნიშვნელოვანი კონსტანტინეპოლის მსოფლიო საპატრიარქოსთან ურთიერთობა და აფხაზეთის წმიდა მიტროპოლიის შექმნა იმის მიუხედავადაც კი, რომ ეს მოსკოვს არ მოსწონს.

ამ ფონზე უბრალოდ ამაზრზენია უსასრულოდ ბრყველი საუბრები: „რა მოხდა მერე, ეს ხომ პუმანიტარული სა-

როკის გვირაბი და მსოფლიო საფეხბურთო ჩემპიონატი აფხაზეთში

კითხია, ითამაშონ ფეხბურთი, გაერთონ...“ არადა, მართლ „გართობა“ რომ იყოს, სეპარატისტული ელიტა ასეთ ყურადღებას არ მიაქცევდა. ასეთივე უგვიანი ლოგიკით, „რა მოხდა მერე, თუ FIFA-ს წარმომადგენლები დაესწრებინა?“ ან „რა მოხდა მერე, თუკი აფხაზეთი ჯერ ამ საფეხბურთო ორგანიზაციის (როგორც კოსოვო), შემდეგ კი გაერთონ წევრი გახდება?“

რა მოხდა მერე? „პროცედურებზე ნუ ჩაიციკლებით“. ანუ, „მოდიოთ, ნუ დავიწყებთ ახლა ჩხირკედელაობას, როგორ მოხდნენ FIFA-ს ოფიციალურ წარმომადგენელთა (არა ამ ტურნირზე წარმომადგენელთა, მაგრამ ზოგადად წარმომადგენელთა) სტატუსის მქონე ადამიანები ტურნირზე...“ დავაკვირდეთ – ისევ „ზაქარეიშვილისეული სიბრძნეა“: „ნუ მოვთხოვთ აფხაზებს, მიიღონ საქართველოს მოქალაქეობა საქართველოში უფასოდ მკურნალობისა და სხვა პროგრამებით სარგებლობისთვის: მთავარი ხომ ადამიანია და არა პროცედურა?“

ჰოდა, „რა მოხდა მერე თუ FIFA-ს წარმომადგენლები დაესწრებინა მსოფლიო ჩემპიონატს?“ „პუმანიტარული საკითხები ხომ უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე პროცედურა?“ თანაც შერჩევით – ლტოლვილთა საკითხი არა, ხოლო საფეხბურთო ჩემპიონატი – კი, ნამდვილად „პუმანიტარული თემაა“.

ამ იდიოტურ „აზრთაწყობას“ რომ კიდევ ერთ „რა მოხდასთან“ მივყავართ („რა მოხდა მერე, თუკი 200 000 ქართველი გამოყარეს აფხაზეთიდან“), სამწუხაროდ, ვერავინ ამჩნევს. თუმცა, სეპარატისტები მშვენივრად ამჩნევენ და ხვდებიან.

ამავე ლოგიკით: „რა მოხდა მერე“, თუკი სეპარატისტებმა, 1999 წელს, დამოუკიდებლობის რეფერენდუმი ისე ჩაატარეს, რომ მასში ქართველ ლტოლვილებს

მონაწილეობა არ მიუღიათ? რა მოხდა მერე? „ნუ ჩაიციკლებით პროცედურებზე და იურიდიულ კაზუსტიკაზე!“

მიზამციმით ყურადღება: საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციამ მხოლოდ შიშნულად ამოიკნაგლა: „ველით, რომ FIFA ადეკვატურად შეაფასებს ენ. ოფიციალური წარმომადგენლების მონაწილეობას აფხაზეთის ტურნირში“. ასეთი ტონით თუ დაელაპარაკები საერთაშორისო ბიუროკრატებს, ის იოლად „დაგიკიდებს“. შეეცდება, შენს ხარჯზე გადანყვიტოს წინააღმდეგობა და იწვევოს, „თამაშის წესებიც“ შეინარჩუნოს სხვა შემთხვევისთვის იმ დათქმით, რომ საქართველო – გამონაკლისია, ესე იგი არასასურველ პრეცედენტს არ ქმნის.

გავისხენოთ კიდევ ერთხელ 2008-2009 წლები, როდესაც ისე იქცეოდნენ, თითქოს არც არაფერი არ მოხდარა. თუმცა

ალური წარმომადგენლები მონაწილეობენ ამ სეპარატისტულ ტაკიმსახარობაში! იძულებული ვართ, დავასკვნათ, რომ გარკვეული ძალები FIFA-ს ხელმძღვანელობაში, აფხაზეთის ჩემპიონატის მდუმარე მხარდაჭერით, ძირს უთხრიან საერთაშორისო საფეხბურთო სისტემის სტაბილურობას; ხელს უწყობენ ამ სისტემის წგრევას იმით, რომ სათანადოდ არ რეაგირებენ „ოფიციალურ წარმომადგენელთა“ სტატუსის მქონე პირთა მხრიდან ეთნონმენდის ორგანიზატორ სეპარატისტთა მხარდაჭერაზე“.

თუ ქართული მხარე მოახერხებდა დისკუსიის ამ სიბრტყეში გადაყვანას (თუმცა, ამასაც ნიჭი სჭირდება) ის ბიუროკრატია აუცილებლად დაიცავდა საკუთარი მუნდორის ღირსებას, შეეშინებოდა პრეცედენტის და რეაგირებდაც არ დააყოვნებდა.

საერთაშორისო ბიუროკრატის სისტემური არსიდან გამომდინარე, მასზე შენოლა მხოლოდ იმ შემთხვევაშია შესაძლებელი, თუკი არ მისცემ საშუალებას მიჩქმალოს პრეცედენტი; აგრეთვე დაემუქრები მისი „მუნდირის“ (ანუ კორპორაციული) ღირსებას.

მაგრამ როდესაც უსუსურ, შიშნულ, მისზე პარტნიორთან აქვს საქმე, FIFA-ს ბიუროკრატია (ისევე, როგორც ნებისმიერი სხვა საერთაშორისო ბიუროკრატია), რა თქმა უნდა, შეეცდება, შენს ხარჯზე გადანყვიტოს წინააღმდეგობა და „არ აიტკივოს საუტიკარი თავი“.

ამ ჩემპიონატთან დაკავშირებით ქართული ელიტების კიდევ ერთი თანდაყოლილი მანკი გამოვლინდა: მათ ტრადიციულად უჭირთ ლობისტური ჯგუფებით მუშაობა ქვეყნის ინტერესების დასაცავად და განსახორციელებლად:

რასაკვირველია, აფხაზ სეპარატისტებს საკუთარი ლობისტები ჰყავთ იმავე FIFA-ში – „გულშემატკივარი“ ქვეყნების წარმომადგენელთა სახით, მაგრამ საქართველო რატომ ვერ ახერხებს თავისი ლობისტების მოპოვებას, რათა ან საერთოდ არ დაუშვას ამგვარი ტურნირის ჩატარება, ან დაბლოკოს „ოფიციალური წარმომადგენლების“ მონაწილეობა და თუ ეს ვერ მოხერხდა, ის მაინც შეძლოს, ისინი სათანადოდ დაისაჯონ, პრობლემებში შეექმნათ და ამგვარმა საქციელმა მათთვის უშედეგოდ არ ჩაიაროს?

ვერასდროს, ვერც ერთ ეპოქაში ვერ ახერხებდნენ ამას ქართველი ელიტები ისევ და ისევ მათი ტრადიციული უნიჭობისა და ინტელექტუალური სიმწირის წყალობით.

აი, შორეული მაგალითი: დღემდე გვეუბნებიან, რომ 1970-იან წლებში, „როკის გვირაბის“ გაყვანა (სწორედ ამ გვირაბმა დაგვკარგინა დღეს შიდა ქართლი) იმან განაპირობა თურმე, რომ მას საბჭოთა გენერალი, ეროვნებით ოსი პლიევი ლობირებდა მოსკოვში.

მერედა, განა საქართველოს არ შეეძლო საკუთარი ინტერეს-ჯგუფებით საკუთარი ლობისტებით მუშაობა? სად ქართველი ელიტის იმდროინდელი შესაძლებლობები ამ თვალსაზრისით და სად ოსი სეპარატისტებისა, რომლებიც უკვე მაშინ იყვნენ სეპარატისტულად განწყობილნი და იმავ „ნაბიჯ-ნაბიჯობის“ ტექნოლოგიით მუშაობდნენ? მაგრამ ამას ხომ კულტურა, ნიჭი და პროფესიონალიზმი სჭირდება – პასუხისმგებლობასთან ერთად.

არც ერთი ეს თვისება ქართველ ელიტებს არ გააჩნიათ. და რაოდენ სამწუხაროც არ უნდა იყოს, სწორედ ეს უნიჭობა, უნიათობა და არაპროფესიონალიზმი უზრუნველყოფს იმას, რომ სეპარატისტები, ადრე თუ გვიან, როგორც ჩანს, საბოლოო მიზანსაც მიაღწევენ.

მიხეილ გენაძე, X0-008-960

ამიტომ, თბილისის მიმართვა FIFA-სადმი სულ სხვა ტონალობისა უნდა ყოფილიყო: დიხანც, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციას უნდა აეტყვა საერთაშორისო სკანდალი და გაეკეთებინა დიახლოებით ასეთი განცხადება: „რცხვენოდეს FIFA-ს, რომ მისი ოფიც-

რედაქციისგან: ძნელია, ბოლომდე დაეთანხმო მ. გენაძის ზედმეტად მკვანე, მიკერძოებულ შეფასებებს, მაგრამ რადგანაც საქართველოში პრესის (მასმედიის) სრული თავისუფლებაა, ამ წერილს უცვლელად ვბეჭდავთ. იმედი გვაქვს, რომ მას ჩვენი პოლიტიკოსები, ექსპერტები, სპორტმენები (ფეხბურთის ფედერაციიდან მაინც), აუცილებლად გამოეხმაურებიან და საკუთარ გულწრფელ მოსაზრებებს გაგვიზიარებენ. განსაკუთრებით საინტერესო იქნება ბატონ პაატა ზაქარეიშვილის აზრი.

ყოველკვირული ლიტერატურულ-კულტურული ჩანაწერი №251

ამ წლის 23 აპრილს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ გამოქვეყნდა (№ 79, გვ. 12) ცნობილი საზოგადო მოღვაწის, მეცნიერ-დემოკრატიის, მ-ნ ანზორ თოთაძის წერილი – „სხვისი გახარების უნარი“, რომელშიც მოყვანილია ტექსტი წერილისა, არჩილ ჯაჭანაშვილის რომ გაუგებანია სამკურნალოდ წაღვერში მიმავალ არჩილ ჯორჯაძისათვის დახმარების აღმოჩენის თხოვნით. გავეჩინა ვარაუდი, რომ მისი აღრესატი – „ვინმე მიხეილი“ – თავის დროზე საკმაოდ ცნობილი პიროვნება, სატყეო საქმიანობის ამავდარი მოღვაწე მიხეილ მურვანიშვილი უნდა ყოფილიყო.

თამარ მურვანიშვილის მოგონებებიდან: „ადრინდელ წლებში, რევოლუციამდე, წაღვერში ჩამოსულ ქართველ ინტელიგენციას მამა დიდ დახმარებას უწევდა, მეტადრე ტყუარკულობით დაავადებულს. ის დიდ ყურადღებას და მზრუნველობას იჩენდა პუბლიცისტ არჩილ ჯორჯაძის მიმართ, რომელიც დაავადებული იყო მძიმე ავადმყოფობით და ხშირად უხდებოდა წაღვერში ყოფნა არა მარტო ზაფხულობით, არამედ ზამთრობითაც კი. ამიტომ იყო, რომ მამა განსაკუთრებული თანაგრძნობით ექცეოდა მას, თავს მოვალედ თვლიდა დახმარებოდა და ყოველგვარ ღონეს ხმარობდა მისი ჯანმრთელობის გაუმჯობესებისთვის. მასთვის, ყოველდღე დანიშნულ საათზე მამას თავისი ეტლით მიჰყავდა არჩილ ჯორჯაძე სასიეროდ ფიჭვნარში ბაკურისანის გზით, ზამთრობით კი მარხილით მისწრაფებდნენ დათოვლილ ხეობაში. მამა სიმარტოვეს არ აგრძნობებდა, ხშირად იყო მასთან, ესაუბრებოდა და უქარწყლებდა ავადმყოფობას (კვონომიკურადაც ეხმარებოდა)“. ეს ფაქტი დასტურდება წაღვერის მკვიდრის მარია ამაშიძის მოგონებებითაც, რომლებიც მოგვანებენ გახდა ცნობილი: „... აქ ისვენებდა ერთ წელიწადს, ზამთარ-ზაფხულს, ჭლექით დაავადებული არჩილ ჯორჯაძე, მის შემდეგ 1913-1914 წლებში, გადასახლებიდან დაბრუნებული, ისიც ჭლექით დაავადებული იროლიონ ევლოშვილი“; ასეთი ფაქტებით უტყუარად დასტურდება ის, რომ მ-ნ ანზორ თოთაძის მიერ მოხმობილი წერილის აღრესატი უდავოდ მიხეილ მურვანიშვილი უნდა იყოს! ისიც ირვევა, რომ მ-ნ მიხეილს არა მარტო სხვა ცნობილი საზოგადო მოღვაწეებისათვისაც გაუწევია მსგავსი დახმარება, არამედ იგი მთელი ცხოვრების მანძილზე ეწეოდა ფასდაუდებელ საზოგადოებრივ საქმიანობას და უშურველ ქველმოქმედებას.

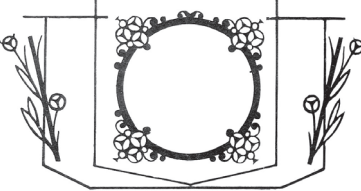
ვინ იყო ეს პიროვნება? მშრალი „საანკეტო“ ერთ, მისი შრომითი ბიოგრაფია ასე გამოიყურება: მიხეილ ილიას ძე მურვანიშვილი დაიბადა 1875 წელს; 1893 წელს დაამთავრა ახალციხის სატყეო სასწავლებელი და იმავე წელს დანიშნეს მარტყოფის სატყეოს უფროსის თანამდებზე; 1897 წლიდან გადაყვანილ იქნა შულავერში იმავე თანამდებობაზე; 1903 წლიდან მუშაობს აბასთუმნის სატყეოს გამგის თანამდებზე, 1910 წლიდან კი წაღვერის სატყეოს უფროსად; 1922 წელს ინიშნება ბორჯომის მაზრის მმართველის მოადგილედ და ტყეების მთავარ გამგედ; 1933-34 წლებში იგი წყალტუბოს სატყეო მეურნეობის, ხოლო შემდეგ – პენსიაზე გასვლამდე (1948 წ.) სურამის სატყეო მეურნეობის დირექტორია.

– „1923 წელს ბორჯომში მოაწყო რესპუბლიკაში პირველი თესლის საშრობი ქარხანა, რომელიც აღჭურვილი იყო ყოველგვარი დამხმარე მანქანა-იარაღებით, ამით საფუძველი ჩაუყარა ტყის სათესლე მეურნეობას... ეს თესლი, საქართველოს გარდა, იგზავნებოდა მოსკოვის, ლენინგრადის, კურსკის, ვორონეჟის ოლქების ტყეებში, სომხეთსა და აზერბაიჯანში, საზღვარგარეთაც. თითქმის ყველა სატყეო მეურნეობასთან მოეწყო სანერგეები, სადაც გამოიყვანეს ფიჭვის ახალი ჯიშები“; „მურვანიშვილმა დაუტოვა სამშობლოს, ხალხს წლობით დაუღალავი შრომით შექმნილი ძვირფასი, ფასდაუდებელი განძი. ეს განძი – ფიჭვის ხელოვნური ტყეების სახითაა წარმოდგენილი მუნებაში, რომლებიც დღეს საქართველოს მრავალ კუთხეს ამშვენებენ (სურამი, ბორჯომი, წაღვერი, ბაკურიანი, აბასთუმანი, წყალტუბო, ზახმარო და სხვ.). განსაკუთრებით აღსანიშნავია სურამის ცნობილი ფიჭვის კულტურები, რომლებიც თვალწარმტაც ტყეებად, ბუნებრივ უკანონო გვირგვინად გადაჭიმულან სურამსა და ხაშურს შორის, მდინარე სურამულას აუზში“; „მისი მთავარი საზრუნავი მთის ფერდობებზე ახალი ტყეების გაშენება და გადარჩენილი ტყეების მოვლა-პატრონობა იყო“; „საქართველოს ტყეებს ზვერვან ატყვია მისი მადლიანი ხელი“; „მას დიდი ღვაწლი მიუძღვის ტყის მეურნეობის სათანადო კადრების აღზრდა-მომზადებაში. იგი თავისი საქმის მრწავალე მცოდნე იყო და დიდი გამოცდილება ჰქონდა ტყეების აღდგენა-განახლებაში, რასაც უშურველად, გულითადად უზიარებდა ახალგაზრდა მეტყვეებს“. მისი „მიზანი იყო ისევე შეეყვანებინა ახალგაზრდობისათვის ტყე, როგორც თე-

ონ უყვარდა, შეეყვარებინა ტყისმცოდნეობა, როგორც მათი მომავალი საქმიანობის საფუძველი. ამიტომ იგი სიყვარულით შეჰყურებდა ახალგაზრდა მეტყვეებს, როგორც თავისი სანუკვარი ოცნების გამგრძელელებს“; „მიხეილ მურვანიშვილი გვიბოლავდა თავისი ახალგაზრდული შემართებით, მიზანსწრაფული შეტევით, საქმისადმი ერთგულებით; სურვილი გვექონდა მივვებოდა მისთვის, მისი მუყაითი შრომისათვის. ზვერი კარგი თვისებით იყო აღჭურვილი ეს ადამიანი. ძლიერ დიდი სიკეთეც მოჰქონდა ხალხისათვის თავისი ყოველდღიური საქმიანობით“; „სადაც კი მას უშუაგვია, ყველგან არის დარჩენილი მისი კეთილი კვალი. ზოგჯერ არც კი გვჯერა, რომ ეს მშვენიერი ტყეები – ადამიანის ხელით დარგული, სულ პატარა ნერგებისგან არის აღმოცენებული. ტყის ასეთი უსაზღვრო სიყვარულის, გაშენებისა და ქომაგობისათვის მისმა მეგობარმა მწერლებმა და პოეტებმა მიხეილს ტყის რაინდი შეარქვეს. ეს სახელიც ძალიან უხდებოდა წარმოსადგე ვაჟუკას, ყველას რომ ხიბლავდა თავისი გარეგნობით, განსაკუთრებით კი შესანიშნავი ადამიანური თვისებებით. იგი სულითაც რაინდი იყო – გულმოწყალე და შეუპოვარი. მან მთელი თავისი სიცოცხლე საყვარელი სამშობლოს კეთილდღეობას მოახმარა“; „განსაკუთრებით დიდი ამაგი დასდო მიხეილ მურვანიშვილმა წაღვერის სატყეო მეურნეობას. მისი ხელმძღვანელობით ბორჯომში, წაღვერში, ბაკურიანში, აბასთუმანში მრავალ შექტარზე გაშენდა ტყე. მთა „ვირგვინას“ ძველი ნახანძრალი, მოშპულებული ფერდო-

სულიყო წაღვერში და არ მოენახლებინა ჩვენი ოჯახი“), იოსებ გრიშაშვილი („მამა მისი ლექსების საღამოებიდან მთელ აღებულ თანხას ... უზოგავდა და უგზავნიდა ყოველთფორად, რომ სოსოს ერთად არ დაეხარჯა“), მარტინი, პაოლო იაშვილი, დავით კოპალი, ლელი ჯაფარიძე, ვალერიან გაფრინდაშვილი, შალვა ხუსკივაძე, სიმონ ქვარინიანი, დარია ახვლედიანი; მხატვარი ოსკარ შმერლინგი (მ-ნი მიხეილი თავად იყო გატაცებული ხატვით); ექიმები: ვანო გომართელი, ვახტანგ მუსხელიშვილი.

მ-ნი მიხეილი პუბლიცისტურ საქმიანობასაც ახერხებდა. მოგვყავს მისი, უმეტესად გაზეთ „ივერიაში“ გამოქვეყნებული წერილების მოკლე ჩამონათვალი: „რომელია მართალი“, „გაზაფხული“, „ბრძოლა არსებობისათვის“, „როგორ შევეყვარება ტყე“, „ხანძარი ტყეში“, „დიდი მადლობა“, „წერილი სოფელ იტრიიდან“, „წერილი საგარეჯოდან“, „საჭიროა სკოლა“, „სურამის სამკითხველო“, „სურამელთა გასაჭირი“ და სხვ. ზედმეტია, აღმათ, იმის აღნიშვნა, რომ ყველა მათგანის თემა ტყესთან ან ადგილობრივი მოსახლეობის სოციალურ პრობლემებთან არის დაკავშირებული! აი, ზოგი ამონარიდი მისი წერილებიდან: „თუ კაცი არ მიეშველა, ხედავთ, როგორ უჭირს ტყეს თავისით ფეხზე წამოდგომა. ჩვენი ქვეყანა მთიანია, ვაკე ადგილები ცოტა გვაქვს და ის ცოტაც არაფრის მაქნისი იქნება, თუ ჩვენი მთების მკვეთრი ფერდობები მუდმივი ტყით არ იქნება შემოსილი“; „უნდა გავაშენოთ ახალი ტყეები, გადარჩენილს კი ვარგად მოვუაროთ, აი, ჩვენი დიდი მოვალეობა სამშობლოს წინაშე“; „ინტელიგენცია მოვალეა, ჩავაგონოს ხალხს სკოლის აუცილებელი საჭიროება და ყოველი დამზოლოება გადალახოს“; „თუ არა ხალხის გამოღვიძებით, სწავლის შეძენის სურვილით, სხვანაირად არ

„ვინმე... მიხეილი“

გები მოლიანად გააშენა. ყველგან ტყე ააშრიალა, გზაბილიკები გაიყვანა. წაღვერის საუკეთესო კუთხე – კეჩხობიც – პირველად მან დაგვემა აგარაკებისათვის“; „უაღრესად სწავლული ადამიანი, ნამდვილი ქართველი, დიდი მოღვაწე, ქველმოქმედი, გამაზრდე და მხნე პიროვნება იყო, რომელმაც დიდი ღვაწლი დასდო წაღვერის მის კეთილმოწყობაში და გლეხობას მისი ყოფა-ცხოვრების გაუმჯობესებაში“, მაგალითად, სკოლის დაარსებისთან დაკავშირებით, „მიხეილ მურვანიშვილმა გამოუყო ხეტყე, გამოიყვანა კომლზე კაცი ქვის მოსატეხ-მოსატანად, წაღვერის პატარა ინტელიგენციამ ფულადი დახმარება გაიღო და აშენდა პატარა ორსართულიანი ქვიტკირის შენობა“; „... დააარსა წაღვერის კოოპერატიული ამხანაგობა... ეს კოოპერატივი ზაფხულობით დიდ მომსახურებას უწევდა ჩამოსულებს და სანოვავით ამარაგებდა მოაგარაკებს“; „მ. მურვანიშვილის მიერ აღმოჩენილი იყო ახალი მუავე წყალი წაღვერის ციხის ხევიში. იქ იყო მიყვანილი ლამაზი გზა“; „წაღვერის შემდგომი განვითარება მდგომარეობდა კეჩხობის დაგვემარებაში. მ. მურვანიშვილმა კეჩხობში ნაკვეთები მოაგარაკებს დაურთო“; „... მ. მურვანიშვილის პირადი ინიციატივით აშენდა საზაფხულო თეატრი, რომელიც ზვერი კარვის მომსწრე იყო. აქ იღვებოდა

შემიძლიან აგხნა სურამში სამკითხველოს დაარსება“. ცხოვრების ამდენი კეთილმოსაგონარი ნამოღვაწარით აღსავსე გზას მ-ნი მიხეილი ღირსეულად და წარმატებით ვერ გაივლიდა, მისი პირადული ცხოვრება რომ არ ყოფილიყო ამ საქმიანობის ხელშემწყობი და მხარდამჭერი. დავიწყით იმით, რომ მას ციხე-ბურჯავით გვერდით ედგა მეუღლე – მარბაღე გულისაშვილი (დაწყებითი განათლება მას წმ. ნინოს კეთილმოხილ ქალთა პანსიონში ჰქონდა მი-

მიხეილ მურვანიშვილის ოჯახი

წარმოდგენები დიდი კონიფერების მონაწილეობით“. მიხეილ მურვანიშვილი, გარდა იმისა, რომ თავდაუზოგავად ემსახურებოდა საყვარელ საქმეს, „...გულისხმიერი საზოგადო მოღვაწეც გახლდათ. იგი დიდ კულტურულ-საგანმანათლებლო მუშაობას ეწეოდა. ჯერ კიდევ რევოლუციამდე დარბობი გლეხობის დიდი მოსარჩელე და ქომავიც იყო. ბორჯომის ხეობაში დღემდე შემორჩენილია მურვანიშვილის გზა. მეგობრული კავშირი ჰქონდა მწერლებთან, პოეტებთან... ახლო ურთიერთობა ჰქონდა ხელოვნების მოღვაწეებთან, მსახიობებთან“. აი, ჩამონათვალი იმ ცნობილი სახეებისა (უნდა ვივარაუდოთ, რომ – არასრული), ვისთანაც ურთიერთობა, ზვერი მათგანის „სტუმრიანობითაც“ გამოხატული (განსაკუთრებით – წაღვერსა და სურამში), დოკუმენტურად არის დადასტურებული – საზოგადო მოღვაწეები და მეცნიერები: აკაკი სვანიშვილი, თეოდ სახოკია (იგი ხშირად სტუმრობდა მიხეილის ოჯახს სურამში), მიტროფანე ლაღიძე, სოლომონ ქუჩიანი; თეატრალური ხელოვნების მუშაკები: ელისაბედ ჩერქეშიშვილი, აკაკი ფაღავა, ვასო გოძიაშვილი, ნიკო გოციონიძე, ვასო და ტასო აბაშიძეები, ნატო ჩხეიძე, მიმა ქარელი, მარდალიშვილი, შალიკაშვილი, უივიძე, ვენიკო ანჯაფარიძე, მიმა ჭიაურელი, აკაკი ხორავა, გ. დავითაშვილი, ემ. აფხაიძე; კომპოზიტორები: ვიქტორ დოლიძე, ზაქარია ფალიაშვილი; მომღერლები: ვანო სარაჯიშვილი, სანდრო ინაშვილი, თამარ წერეთელი, ანნა ორლოვა; მწერლები, პოეტები, პუბლიცისტები: შიო მღვიმელი, კონსტანტინე გამსახურდია („ისე არ გავიღოდა ზაფხული, რომ არ ჩამო-

ღებული და გარკვეული დროის მანძილზე, შედგავოეურ საქმიანობასაც ეწეოდა), რომელიც საუკეთესო გავებით ქართველი ქალის სიმბოლოდ შეიძლება წარმოვიდგინოთ: უტები სურის, ერთდროულად მკაცრი და მოსიყვარულე დედა, ფრიად გონიერი მეურნე და წინამძღოლი დიდი, ნ-შვილიანი (!) ოჯახისა, ვინც ღვთიებმომადგენელი ნიჭის წყალბობით აქცია იგი ქართული ცხოვრებისეული აღზრდის, მამაპაპეული ტრადიციების ერთგულ სკოლად და, რაც საგანგებოდ არის აღსანიშნავი – სტუმართმოყვარეობის საგანე! მის ყველა ამ თვისებას შეეძინება აღმატებული ხასიათი, თუ გავითვალისწინებთ არა მარტო ტრადიციული მოვლენებით დაღდასმული 20-30-იანი წლების მშფოთვარე ხასიათს, არამედ იმასაც, რომ მ-ნი მიხეილის ოჯახსაც დაატყო ავმედითობამ მსახვრალი ხელის კვალი. მურვანიშვილები ქართველი, სურამელი აზნაურიშვილები იყვნენ. მათი გვარიდან ყველაზე სახელოვანი – ქაიხოსრო – მეფე ერეკლეს უერთგულესი თანამებრძოლი ყოფილა და „ორმოცდაათე მეტ ომში გვერდით ახლდა სახელოვან მეფესა და სარდალს“. სწორედ მათ პატივსაცემად დაარქვა მ-მა მიხეილმა თავისი პირველ ვაჟს – ქაიხოსრო, მორჩეს კი – ირაკლი. ქაიხოსრო სულ ახალგაზრდა – 22 წლისა გაურკვეველ ვითარებაში დაიღუპა ტომსკის უნივერსიტეტში სწავლისას, თუმცა მედმა ოჯახს ეს უმედურება, სამწუხაროდ, არ აკმარა. ის, რაც ქართველთაგან ყველაზე უშიშარ მეომრებსა და ღირსეულ სახელმწიფო მოღვაწეებს ქვეყნის მსახურებისას საკუთარი სიცოცხლისა და თავდაღების ფასად ჰქონდათ

მოპოვებული – თავადისა თუ აზნაურის წოდება – გვერდით მათი შთამომავლისათვის გასაბჭოების მერე უმეღერებში მომტანი ვახდა – დაიწყო კეთილშობილი გვარების წარმომადგენელთა დევნა, მათ შორის – მურვანიშვილების შევიწროება, და ეს – მიუხედავად მ-ნი მიხეილის სიძველისა და გლეხობის მიმართ გამორჩეული ყურადღებისა. მისი ქალიშვილის ქ-ნ ნინოს გადმოცემით – ირაკლის გადაწყვეტილი ჰქონია შეერთებოდა ქაქუცა ჩოლოყაშვილის რაზმს და მას საზღვარგარეთ გაჰყოლოდა. დედას ხმა მიწვედნია მისთვის – ძალზე ავად ვარ და ჩამომავითხეთ. ირაკლის თბილისიდან სურამაშის ტყე-ტყე ფეხით უვლია, მაგრამ მაინც ვერ ასცდენია ხიფათს. ქალბატონი ნინო ივონებდა, თუ როგორ ჩავიდნენ ის და დედამისი ხაშურში ირაკლის ბედის დადგენის იმედით და როგორ იხილეს საკუთარი თავით დახვრეტილთა სია, რომელიც სწორედ ირაკლით იწყებოდა. ის მაშინ სულ 24 წლისა იყო!

ოჯახმა ღირსეულად გადაიტანა ეს თავზარდამცემი უმეღერება და ამის მერევე გვერდით რამ სასიკეთო მოიმოქმედა. ბედმა კი, თითქოს, მოუბოდიშა ვაჟუკაცი შვილების დამკარგავთ და ქალიშვილების ღირსეული ოჯახებისა და მისიყვარულე მონაგარის სახით ერთგვარად მოესალმუნა მათ:

სურათზე ძმებთან ერთად უფროსი ქალიშვილი ქეთევანია გამოსახული. მისი მეუღლე დავით შურღია, ცნობილი იურისტი იყო; ქალიშვილი ციალა – კიდევ უფრო ცნობილი მაგმეტა თვალის ექიმი; სიძე – დავით ყიფიანი – ყელ-ყურ-ცხვირის ქირურგიის არანაკლებ ცნობილი სპეციალისტი, ხოლო შვილიშვილი დავით ყიფიანი (უმცროსი) ერთ-ერთი გამორჩეული იყო ყველა დროის ქართველ ფეხბურთელთა შორის;

– მომდევნო ქალიშვილი – თამარი – სპეციალობით ეკონომისტი იყო, მისი მეუღლე ანდრო ნამორაძე – ტექნიკური დარგის სპეციალისტი, მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი – წლების მანძილზე ლექციებს კითხულობდა პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში, მათი ქალიშვილი მარია, ასევე მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი – ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ქიმიის სპეციალობით;

– ნინო – სპეციალობით სტომატოლოგი კი იყო, მაგრამ თითქმის მთელი ცხოვრება ოჯახის კეთილდღეობას მოახმარა. მისი მეუღლე მიხეილ ჯიბუტი პროფესიული განათლების დეპარტამენტის მუშაკი გახლდათ და საავიაციო (შემდგომში – მანქანათმშენებლობის) ტექნიკუმის 40-წლიანი დირექტორობის მანძილზე იგი უმაღლესი კვალიფიკაციის სპეციალისტთა აღზრდის სანიმუშო კერად აქცია. მათ სამი შვილი ჰყავდათ: გიული გეოლოგი იყო, ნანას მეტალურგიული აქვს დამთავრებული, მიხეილი – გამოთვლითი ტექნიკის სპეციალისტი და კომპანია „ჰიდროტერმს“ ხელმძღვანელობს.

– ნათელას წლების მანძილზე მიჰყავდა ლექციების კურსი პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში რუსული და ინგლისური ენების სპეციალობით. მისი მეუღლე პავლე მერნიძე იხუიერი იყო და მთელი თავისი შრომითი საქმიანობით საავიაციო ქარხანასთან იყო დაკავშირებული. მათი ქალიშვილი ქეთევანი – სპეციალობით ფიზიოლოგი, მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, მედიცინის აკადემიის ცენტრალური სამეცნიერო-კვლევითი ლაბორატორიის ხელმძღვანელი იყო, ხოლო ვაჟი გიორგი აქტიური მონაწილეა არქიტექტურის დარგში მიმდინარე პროცესებისა.

მ-ნი მიხეილი და ქ-ნი მარგალიტა დიდი სანათესავოს მხრიდან მუდამ სიყვარულითა და პატივისცემით იყვნენ გარემოცულნი. მ-ნი მიხეილი გარდაიცვალა 1959 წელს. „იგი დაკრძალულია მის მიერვე გაშენებულ ტყეში სურამის თავზე და უკვე ტანაყრილი ფიჭვები და ნაძვები, როგორც მარადიულ საპატიო ყარაულში, დგანან მისი საფლავის ირგვლივ“. მისი გარდაცვალების შემდეგ მარტოსულად დარჩენილი ქ-ნი მარგალიტა ერთგულად უვლიდა სურამის დიდ სახლსა და ოჯახურ მემკვიდრეობას, არ აპირებდა მათ მიტოვებას და მხოლოდ სიცოცხლის ბოლო წლებში (იგი 97 წლისა გარდაიცვალა) დაიყაბულეს იმაზე, რომ მამთარის თვეები მაინც გაეტარებინა თბილისში. მე თავად ვარ მომსწრე იმ დიდი სიხარულისა, რაც ყოველ მამთარს ქალიშვილების ოჯახებში მის მორიგეობით სტუმრობას ახლდა თან.

აი, ასეთი იყო „ვინმე მიხეილი“, მისი საქმეები, მისი ოჯახი

ლოგიკური იქნება თუ წერილს ჩემი მეუღლის ნანა ჯიბუტის სიტყვებით დავამთავრებ: „ეს ვაყი პაპაჩემი იყო!“ დაკვირვებული მკითხველი უმალ გაიხსენებს, რომ სწორედ ასეთი ქვესათაურით მიეწოდა საზოგადოებას ერთ-ერთი „კვირაკალის საკითხავი“ პეტრე ფარცხაშვილზე.

აი, რა პაპები გვყავდა! აი, რა პაპების შთამომავალი ვართ!

რაც შეეხება დასაწყისში ნახსენებ წერილს, სამართლიანი იქნებოდა, თუ იგი დაურუნდებოდა ადრესატის ოჯახს, სადაც სამეზობლოდ გამიზნულ სხვა წარმომადგენელს შორის საპატიო ადგილს დაიკავებდა – ასეთი ნაბიჯი მ-ნი მიხეილის შთამომავალთა გულწრფელ მადლობას დაიმსახურებს.

და ბოლოს, – იქნებ მოვიხსენიოთ, როგორც მ-ნი ანდრო თოთაძე აღნიშნავს, – „...იმ ადამიანების დაფასებისათვის, რომლებიც ყოველგვარი ხმაურის გარეშე ერთგულად ემსახურებან სამშობლოს, მისი ტკივილის თანაზიარნი ხდებიან, თანამემამულეებს დახმარების ხელს უწვდიან და საქმით ამტკიცებენ თავიანთ პატრიოტიზმს“. პარადოქსულია, მაგრამ სამტოთა ხელისუფლებამ, ვინც შვილის დახვრეტილ სამარადისოდ მოუშუშებელი ჭრილობა დაუტოვა მ-ნი მიხეილს, 1975 წელს მისი სახელობის ყოველწლიური პრემია დააწესა, რომლითაც საუკეთესო პროფესიონალი მეტყველები ჯილდოვდებოდნენ...

ასეთი იყო მოვლენათა ლოგიკა...

ილაგაზ მიხეილი.

მწერალი და მკითხველი

ნინო შემოთავაზება შეეძლია ჩვენს აჩქარებულ დროებას მწერლისთვის, ვის საიუბილეო თარიღს მისივე წიგნებზე თავდახრილი, ოდენ ერთგული მკითხველის სილუეტი და მგერა ანათებს...

აქ ჩანს ანა მარტო მწერლის, არამედ მკითხველის ცალკეული ნაკვთებიც, მაღლიერების გამოხატული სახეც და სულიერი ნათესაობის გამჟღავნების მოლოდინიც...

მხოლოდ ძალიან რჩეულ მწერალთა ხედიანია, მკითხველი გააღვივოს თანდაყოლილი და ლიტერატურით შეძენილი სულიერების ურთიერთშერწყმის შეუდარებელი უნარი. ამიტომ ამჟამად არა ცოცხალ ქართველ კლასიკოსზე, 85 წლის მწერალ თამაზ ჭილაძეზე მოგახსენებთ, არამედ მის მკითხველზე, უფრო სწორედ მკითხველთა ერთ ნაწილზე, რომელიც 28 მაისს ქალაქ ზუგდიდში ვახუშტი, მოვესმინეთ და იმგვარი მუხტი ვიგრძინეთ, ჩვეულებრივ სიტყვიერ გამოხატულებას რომ არ ექვემდებარება.

როგორც ჩანს, მწერლის პარალელურად არსებობს მკითხველის დეაქტივაცია. თვალსაჩინოა კულტურის დარგის ადვოკატი, არასამთავრობო ორგანიზაცია „არტუნეფრასლის“ სულისჩამდგმელისა და არტპროექტებზე მუშაობის წარმართველის ხატია ჯანაშიას პენსონა. მისი კრეატიული უნარები, შრომისმოყვარეობა, პიროვნული შანში, უანგარობა, გამოხატული თუ შეფარული სულიერება არა მარტო ზუგდიდისა და სამეგრელოსთვისაა მნიშვნელოვანი, ამ ახალგაზრდა რომანტიკოსი, წიგნიერი ქალიშვილის მაღლიერი არიან საუკეთესო ქართველი მწერლები, ხელო-

თამაზ ჭილაძე ზუგდიდის ბინაში

„მარადიულ სამეოფელთან“ მიახლოება...

ვანნი, ვის წარდგენასაც ის სხვადასხვა ორიგინალური ფორმით ასურხებს, მათთვის უდიდეს სიბოძს ვაცემს გონებისა და გულის არგუმენტებით. „არტუნეფრასლის“ მორიგი პროექტი – თამაზ ჭილაძის საიუბილეო თარიღი ზუგდიდში, უპირველესად, სხვადასხვა თაობის მკითხველთა გულახდილ დიალოგს გულისხმობდა გიმნაზიას თუ გალერეაში. აგრეთვე ოთარ ჭილაძისადმი მიძღვნილი წიგნი-ალბომის (პროექტის ავტორი ხატია ჯანაშია) პრეზენტაცია.

საღამოს, ვრცელ დარბაზში, რაფინირებული ზუგდიდელი მასურებელი ძვირფას სტუმრებს ელოდა: თამაზ ჭილაძეს, ქალბატონ თინა ჭილაძეს (მატონი თამაზის უმცროსი დას), რომერტ სტურუას, ვისი სახელისა და გვარის ხსენებასაც საზოგადოება ფეხზე ადგომით და განსაკუთრებული ოვაციით შეეგება. საღამო მაღალი პროფესიული ნიშნით მიჰყავდა ზუგდიდელ მიმიკო ზუაძეს. სცენაზე წარმოადგინეს ცნობილი და მიზეზთა გამო ძალიან გახმაურებული სპექტაკლის „ნადირობის სემონის“ (პიესის ავტორი თამაზ ჭილაძე, რეჟისორი რომერტ სტურუა) ცალკეული ფრაგმენტები რუსთაველის აკადემიური თეატრის დასის მსახიობთა მონაწილეობით.

* * *

ისევე მკითხველის თემას დაგვზრუნდეთ. ზუგდიდში ვაცივანით და ვნახეთ სხვადასხვა პროფესიის ადამიანები,

ხატია ჯანაშია და თამაზ ჭილაძე

თამაზ ჭილაძის სიტყვა ზუგდიდელთა წინაშე

ზუგდიდში პირველად თითქმის ნახევარი საუკუნის წინათ ჩამოვედი. მერე კარგა ხნის განმავლობაში ენგური მესიზმრებოდა. თითქოს იდუმალი სამყაროდან გადმოსული საკარნავალო ეტილივით ჩამოატარებდა ხოლმე ჩემთვის ძვირფას აჩრდილებს. ბედნიერი ვიყავი, იმ აჩრდილებში ჩემი წინაპრები რომ ერივნენ. თუნდაც, მე-14 საუკუნეში, ტყვიურის ეკლესიის აღმშენებელი ქველი, იტალიელი მისიონერების გადამრჩენი და შემფარებელი შედანი, ლევან დადიანის მეუღლე და თანამოაზრე უჭკვიანესი მზუნველ-დარეჯანი. ვამაყობდი ჭაბუკური რომანტიზმით გაბრუნებული და დღესაც, როცა მათ მარადიულ სამყოფელს ვუახლოვდები, ვამაყობ ისევ სიჭაბუკის მაცოცხლებელი ინერციით. მე და ჩემს ძმას ყოველთვის გვიზიდავდა ეს ქალაქი, რომელიც საოცარი კინემატოგრაფიული სიზუსტით წარმოგვიდგინა დიდმა კონსტანტინე გამსახურდიამ, სწორედ მაშინ, როცა პირველი შთაბეჭდილება სამუდამო ტვიფარით ემჩვენება ხოლმე ყმანვილის სულს. მერე და მერე არ შეიძლებოდა საქართველოს უძვირფასესი კუთხისკენ, აფხაზეთისკენ მიმავალი, ცოტა ხნით მაინც არ შევჩერებულყავით, არ შევხვედროდით იმ მიწას, საიდანაც ყველა ქართველს ჩვენი ცის, ვარსკვლავების, ზღვისა და მდინარეების შემოქმედის გულისფეთქვა ესმის. ჩვენი ერის მარადიული მებრძოლი ილია ჭავჭავაძე ამბობდა: სამეგრელოში ჩამოვედი და საქართველო ვნახეო. ბოლოს და ბოლოს საქართველომ ეგრისში აიღდა ფეხი, რასაც ხალხის მოუსყიდველი მსაჯული ისტორია ადასტურებს. უამრავი რამის გახსენება შეიძლება, რაც ამ მხარეს არა მარტო მიმზიდველს, არამედ განსაკუთრებით მნიშვნელოვანს და ძვირფასს ხდის. უპირველეს ყოვლისა, ეს არის თავად ხალხის ცხოველმყოფელი ნიჭიერება, ერთი ნუთით რომ დაევიწყოთ ცოტად დაიანის გმირობა, მეგრული სიმღერის საკვირველი, მე ვიტყვოდი, გაააღამიანებულნი სევდა თუ კაცხანი, ერთი ნუთით დაევიწყოთ ამ კუთხის შვილთა სახელები, რომლებითაც ყველა ხალხი იამაყებდა... დღევანდელ დღეს, როცა თითქმის მთელი მსოფლიო მატერიალურ კრიზისს უჩივის, როცა ცივილიზაცია ბუნებას სიქალწულესთან ერთად, ჩვენი დაპურების უნარსაც ართმევს, იქნებ გაგვხსენებინა ლეგენდარული ძიკი კვარაცხელია, მისი ჯოგი, მის მიერ გამოყვანილი საქონლის უნიკალური ჯიში, რაც ღრმად ვარ დარწმუნებული, შევიცარიასაც კი შემურდებოდა. მაღლობელი ვარ, რომ ამისრულეთ დიდი ხნის ნატვრა. მაღლობელი ვარ, რომ თქვენს შორის ვიმყოფები. მაღლობელი ვარ ღმერთის, რომ ნანამებ, მაგრამ უკვდავ საქართველოში გამაჩინა.

ნინო სოფარიკა

ბ ა ნ ც ხ ა ღ ე ბ ა აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი პოლინგი“ კრედიტორ ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯიას“ განცხადების საფუძველზე ატარებს პირველ აუქციონს დაით ცხადების საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

- უძრავი ნივთის მესაკუთრე: დაით ცხადია (პ/ნ 42001018062), ფოთი, მარჯანიშვილის 90. უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: ქ. ფოთი, სამეგრელოს ქ. 26, სართული 4, ბინა №37 (საკადასტრო კოდი: 04.01.04.027.01.037). უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი უფლებებით.
- უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 19181.68 ლარი;
- აუქციონის დაწყების თარიღი: 2016 წლის 4 ივნისი, 12:00 საათი.
- აუქციონის დასრულების თარიღი: 2016 წლის 20 ივნისი, 14:30 საათი.
- აუქციონის ჩატარების ფორმა: ელექტრონული აუქციონი ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge.
- ელექტრონული აუქციონის მონაცემები: განაცხადის №71271HZIP30780716; აუქციონის ნომერი: 71271 ლოტის ნომერი: 307807
- მოვალე: დაით ცხადია (პ/ნ 42001018062), ფოთი, მარჯანიშვილის 90; ბონდო ცხადია (პ/ნ 42001025338), ფოთი, მარჯანიშვილის 90.
- აუქციონის გამომცხადებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი პოლინგი“ (ს/კ 204572284), თბილისი მისამართი: ქ. თბილისი, საირმის ქ. №10, ბინა 31.
- აუქციონის პირობები:
 - აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;
 - მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;
 - აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი – ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“.
 - აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შექმნიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი პოლინგის“ საბანკო ანგარიშზე (ს/ს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი GE17TB1188736020100003). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.
- აუქციონის პირობები: გამოქვეყნებულია ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge (განაცხადის №71271HZIP30780716; ლოტის ნომერი: 307807).

ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2016 წლის 20 ივნისის, 10:00 საათამდე, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3.

ბ ა ნ ც ხ ა ღ ე ბ ა აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი პოლინგი“ კრედიტორ შპს მიკროსაფინანსო ორგანიზაცია „გირო კრედიტი“ განცხადების საფუძველზე ატარებს პირველ აუქციონს გულანაზ მამუკელაშვილის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

- უძრავი ნივთის მესაკუთრე: გულანაზ მამუკელაშვილი (პ/ნ 59001064546), ქ. გორი, გორკის ქ. №153; უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: ქ. გორი, გორკის ქ. №153, შენობის საერთო ფართობიდან 217.53კვ.მ., სარდაფის ფართობი 18.5კვ.მ., აივანი 47.09 კვ.მ. (საკადასტრო კოდი: 66.45.23.182).
 - უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი უფლებებით.
 - უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 40046,52 ლარი;
 - აუქციონის დაწყების დრო: 2016 წლის 20 ივნისი, 13:00 საათი;
 - აუქციონის ჩატარების ადგილი: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3;
 - მოვალე: გულანაზ მამუკელაშვილი (პ/ნ 59001064546), ქ. გორი, გორკის ქ. №153;
 - აუქციონის ჩამტარებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი პოლინგი“ (ს/კ 204572284), თბილისი მისამართი: ქ. თბილისი, საირმის ქ. №10, ბინა 31; ფაქტობრივი მისამართი: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3;
 - აუქციონის პირობები:
 - აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;
 - მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;
 - აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი – შპს მიკროსაფინანსო ორგანიზაცია „გირო კრედიტი“.
 - აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შექმნიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი პოლინგის“ საბანკო ანგარიშზე (ს/ს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი GE17TB1188736020100003). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.
- ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2016 წლის 20 ივნისის 13:00 საათამდე, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3.

ბ ა ნ ც ხ ა ღ ე ბ ა აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი პოლინგი“ კრედიტორ ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯიას“ განცხადების საფუძველზე ატარებს პირველ აუქციონს ოთარ სირაძის, ვლადიმერ სირაძის და თათია სირაძის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

- უძრავი ნივთის მესაკუთრე: ოთარ სირაძე (პ/ნ 33001070556), ვლადიმერ სირაძე (პ/ნ 33001062434) და თათია სირაძე (პ/ნ 33001074905), ოზურგეთი, სოფელი ვაკიჯვარი. უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: ოზურგეთი, სოფელი ვაკიჯვარი (საკადასტრო კოდი: 26.21.15.069). უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი უფლებებით.
 - უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 5387.11 ლარი;
 - აუქციონის დაწყების თარიღი: 2016 წლის 4 ივნისი, 12:00 საათი.
 - აუქციონის დასრულების თარიღი: 2016 წლის 20 ივნისი, 13:30 საათი.
 - აუქციონის ჩატარების ფორმა: ელექტრონული აუქციონი ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge.
 - ელექტრონული აუქციონის მონაცემები: განაცხადის №71271HZIP30773916; აუქციონის ნომერი: 71271 ლოტის ნომერი: 307739
 - მოვალე: ოთარ სირაძე (პ/ნ 33001070556), ოზურგეთი, სოფელი ვაკიჯვარი.
 - აუქციონის გამომცხადებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი პოლინგი“ (ს/კ 204572284), თბილისი მისამართი: ქ. თბილისი, საირმის ქ. №10, ბინა 31.
 - აუქციონის პირობები:
 - აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;
 - მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;
 - აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი – ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“.
 - აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შექმნიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი პოლინგის“ საბანკო ანგარიშზე (ს/ს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი GE17TB1188736020100003). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.
 - აუქციონის პირობები: გამოქვეყნებულია ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge (განაცხადის №71271HZIP30773916; ლოტის ნომერი: 307739).
- ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2016 წლის 20 ივნისის, 10:00 საათამდე, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3.

თბილისში რაგბის სუპერკომპლექსი გაიხსნება

მშენებლობის დაწყებასთან დაკავშირებით საძირკველში სიმბოლური კაფსულა გუ-შინ თბილისის მერმა დადგინდა და დათმდა საქართველოს სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა მინისტრთან ტარიელ ხეჩიკაშვილთან და სამშენებლო კომპანია „საბა კონსტრაქშენის“ დირექტორთან ერთად ჩაატარა.

საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი რაგბის სავარჯიშო კომპლექსი გლდანის რაიონში, 4 პა ტერიტორიაზე აშენდება. კომპლექსში ოთხი მოედანი განლაგდება: ერთი ბუნებრივსაფარიანი, ორი ხელოვნური და ერთი ქვიშის. მოედნები სავარჯიშო დარბაზი, რომელიც სპორტული ინვენტარით, საშხაპეებთანა და გასახდელით აღიჭურვება. პროექტი 1000 გულშემამტკიცებარზე გათვლილ ტრიბუნასა და 100 მანქანაზე გათვლილ საპარკინგე ზონას ითვალისწინებს.

„გამომდინარე იქიდან, რომ რაგბიში ძალიან სერიოზული წარმატებები გვაქვს და მომავალშიც არაერთ მნიშვნელოვან წარმატებას ველოდებით, ჩვენ მივიღეთ გადაწყვეტილება, რომ მუხიანში, ჩვენი მომავალი თაობისთვის, რომელმაც აქტიურად უნდა ითამაშოს და გვასახელოს, გავაკეთოთ საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი ბაზა, რომელიც გათვლილი იქნება იმაზე, რომ მოზარდებიც მოემზადებიან და, გარდა ამისა, აქ იქნება საერთაშორისო სტანდარტების მოედანი, სადაც მომდევნო წლის მსოფლიო ახალგაზრდული რაგბის თამაშების ერთი ნაწილი გაიმართება. შესაბამისად, ძალიან მნიშვნელოვანი პროექტია, რომელსაც ჩვენ განვახორციელებთ მომდევნო წლებში, 6 მლნ ლარზე მეტს დაგვარჯავთ იმისათვის, რომ საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი სარაგბო ბაზა გვექონდეს,“ – განაცხადა დავით ნარმანიამ. რაგბის სავარჯიშო კომპლექსს შპს „საბა კონსტრაქშენი“ აშენებს და სამუშაოები 2017 წლის თებერვალში დასრულდება. მშენებლობისთვის დედაქალაქის ბიუჯეტიდან 6 302 500 ლარი დაიხარჯება. აღსანიშნავია, რომ მომავალ წელს საქართველო 20 წლამდე მორაგბეთა მსოფლიო ჩემპიონატს უმასპინძლებს, რომლის ფარგლებშიც რაგბის ახალ სტადიონზე შესვენდები გაიმართება.

ახალი მოდერნიზებული ვაგონები

თბილისის მეტროს სავაგონე პარკს შეემატა მოდერნიზებული ვაგონების (4 ვაგონი) ახალი შემადგენლობა. ეს შემადგენლობა ყოველდღიურად მოემსახურება მგზავრებს და უფრო მეტად კომფორტულს და უსაფრთხოს გახდის თბილისის მეტროთი მგზავრობას. ვაგონების მოდერნიზაცია მოიცავს, როგორც კაპიტალური შეკეთების მოცულობით გათვალისწინებულ სამუშაოებს, ასევე თანამედროვე სისტემების ინსტალაციებს, მთლიანად შეიცვალა ვაგონის ინტერიერი, ექსტერიერის მიეცა თანამედროვე სახე, ძველი სანათები ახლი შექმნილი სანათებით ჩანაცვლდა, მემანქანის კაბინა აღიჭურვა თანამედროვე ტიპის მართვის პულტით. ასევე უსაფრთხოების გაზრდის მიზნით აღნიშნული შემადგენლობა აღიჭურვა - მემანქანის ბაქნის საკონტროლო კამერებით შემადგენლობის ორივე მხრიდან, თითოეულ ვაგონში დამონტაჟდა ორი შიდა დაკვირვების კამერა და ოთხი მონიტორი.

თბილისის მეტროს სავაგონე პარკის განახლება და მოდერნიზება მომავალშიც გაგრძელდება, კერძოდ 2016 წელს დაგეგმილია კიდე 8 ვაგონის რემონტი.

შავი სვრელი კეზერაშვილისთვის...

იარაღის უსუიდა კორუფციული და კრიმინალური ბარიერების საფუძველი!

„2008 წელს ნამდვილად დაიძაბა ისრაელსა და საქართველოს შორის ურთიერთობა, იმიტომ, რომ თანხების გადახდაზე იყო პრობლემა. ჩემი ინფორმაციით ისრაელის მხარემ 2008 წლის ომის დროს, ან შეიძლება მანამდეც, რუსეთთან გარკვეული გარიგება დადო“, — აცხადებს „საქსამსახურების საქმიანობაზე საზოგადოებრივი კონტროლის, საქართველოს ცენტრის“ თავმჯდომარე, ბესიკ ალადაშვილი, რომლის განცხადებით, ასეთი საქმეების გამოძიება ექვემდებარება პოლიტიკურ კლიმატს. შესაბამისად, უნდა დაველოდოთ გამოძიებას. დღეს ბმის პლამაშვილი გვესაუბრება.

თუკი ჩვენმა პროკურატურამ სწორად არ მოახდინა საქმის ფორმულირება? ძირითადი ბრალდება სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადაყენებაზე იყო აცხადებული და არა იარაღის უკანონო ბიზნესზე. სამსახურად, უფრო სერიოზულად არის საქმე. ვხედავთ გარკვეულ შეცდომას, ან გარიგებას, რაც ორივე დანაშაულია.

— ეს კრიმინალური ბიზნესის სახელმწიფოს დონეზე იყო აცხადებული. ის, რომ ეს საქმე არ მოხვდა კეზერაშვილის სისხლის სამართლის საქმეში, განპირობებულია იმით, რომ სახელმწიფო იყო ამ ბიზნესში ჩართული?

— როცა ვამბობ სახელმწიფოს, ვგულისხმობ „ნაციონალური მოძრაობის“ პერიოდს. სხვათა შორის კეზერაშვილამდე ერთი ძირითადი ექსპორტიორი ქვეყანა იყო უკრაინა. სამსახურად, უახარისხო ტექნიკის შემოტანის ბრალდებით დააკავეს ქართველი ოფიცრები, თუმცა სასამართლომ ისინი უდანაშაულოდ სცნო და განთავსდა. სამსახურად, „ნაციონალური მოძრაობის“ მმართველობის დროს, როდესაც თავდაცვის ბიუჯეტი მილიარდს აღემატებოდა, არა მხოლოდ საზოგადოების, არამედ სახელმწიფოს კონტროლის გარეშე ხდებოდა იარაღის შეძენა.

ირაკლი კაკაბაძე ღიად ადებდა ამ ოთხეულს ხელს (კეზერაშვილი, სააკაშვილი, ალასანიძე)... უნდა ითქვას, რომ იარაღის ვაჭრობის სქემამ საქართველოში ფეხი 2005 წელს მოიკიდა და ეს სქემა გაუმჭვირვალე იყო. პირადად მე 2004-2005 წლებში გარკვეული წვდომა მქონდა ამ ინფორმაციასთან, რასაც მაშინ „ქართული არმიის“ განვითარების ფონდი აფინანსებდა, რომელიც ბიძინა ივანიშვილის მიერ იყო დაარსებული. „ქართული არმიის“ განვითარების საქმეში მას დიდი წვლილი მიუძღვნის.

— ხელისუფლების უმაღლესი პირები არ იყვნენ საქმის კურსში?

— კი, რა თქმა უნდა. სახელმწიფოს უმაღლესი პირები — პრეზიდენტი, თავდაცვის მინისტრი და შემდეგ ის, ვინც ნაციონალურების დროს წარმართავდა ასეთ საქმეებს, მათ გარეშე ასეთი ბიზნესის წარმოება შეუძლებელია და ბუნებრივია, რომ ისინი საკუთარი თავის წინააღმდეგ ჩვენებს აკრძალა. ვფიქრობ, რომ პროკურატურის მიერ თავიდან არის ამ საქმის გამოძიება დასაწყები და მოწმეები დასაკითხი.

თუმცა, საკმაოდ პესიმისტურად ვარ განწყობილი, რადგან უკვე დიდი დროა გასული და როგორც ჩანს, არც საერთაშორისო დონეზე ეს საქმე აყვანილი. ვერ ვხედავ ჩვენი პარტნიორების დაინტერესებას, განსაკუთრებით კი ამერიკელების. გვახსოვს იარაღით მოვაჭრე რუსეთის მოქალაქე, ცნობილი ვიქტორ ბუიკი მაღალიზაში დააკავეს და ამერიკის სასამართლომ 25 წელი მიუსაჯა. ასე რომ, ჩვენს პარტნიორებ-

საც არა აქვთ პოლიტიკური ნება, რომ ამ საქმეს ნათელი მოეფინოს.

თუმცა, ფაქტია, რომ 2009 წელს საქართველოში გასაიდუმლოებული ვიზიტით ჩამოსული იყვნენ ფედერალური ბიუროს წარმომადგენლები. მათ ხელისუფლებას მოსთხოვეს ამ საქმის გამოძიება, რადგან უკვე ჰქონდათ ინფორმაცია კეზერაშვილის შესახებ. იარაღი, რომელსაც საქართველო აშშ-დან იღებდა, საქართველოდან ახლო აღმოსავლეთში ხვდებოდა. სწორედ ეს იყო მიზეზი, რისთვისაც თეთრმა სახლმა უარი თქვა „ნაციონალური მოძრაობის“ მხარდაჭერაზე...

— გასაგებია, მაგრამ განწყობებამ გადაუარათ, რადგან ამერიკის მხარდაჭერა 2012 წლის ბოლომდე ჰქონდა „ნაციონალური მოძრაობას“. ამერიკელი კონგრესმენები დღესაც გადაფარებული არიან ნაციონალებს. მათ შეეძლოთ, რომ უფრო მეტად და სამართლიანი ყოფილიყო მათი რეაგირება, მაგრამ სამსახურად, ასე არ მოხდა.

— ამ ბიზნესში კეზერაშვილთან ერთად ფიგურირებდა თემურ ალასანიძე და მისი შვილი, ნიკა ალასანიძე. მაგრამ რამდენად დიდი იყო სააკაშვილის როლი?

— იცით, რომ ირაკლი კაკაბაძე ღიად ადებდა ამ ოთხეულს ხელს (კეზერაშვილი, სააკაშვილი, ალასანიძე)... უნდა ითქვას, რომ იარაღის ვაჭრობის სქემამ საქართველოში ფეხი 2005 წელს მოიკიდა და ეს სქემა გაუმჭვირვალე იყო. პირადად მე 2004-2005 წლებში გარკვეული წვდომა მქონდა ამ ინფორმაციასთან, რასაც მაშინ „ქართული არმიის“ განვითარების ფონდი აფინანსებდა, რომელიც ბიძინა ივანიშვილის მიერ იყო დაარსებული. „ქართული არმიის“ განვითარების საქმეში მას დიდი წვლილი მიუძღვნის.

მაგრამ 2005 წლის ბოლოს ეს ფონდი გააუქმეს და თავდაცვის სამინისტრო და მშენებელი ხელმძღვანელობა ერთობლივად ატარებდა შესყიდვის მოქმედებას. ვერ გეტყვით რამდენად იყვნენ სააკაშვილი ან ხელისუფლების სხვა პირები პირები საქმის კურსში, მაგრამ თავდაცვის მინისტრის გარეშე ეს ვერ მოხდებოდა.

— 2008 წელს რუსეთს საშუალება მიეცა ხელში ჩაეგდო ის სამხედრო ტექნოლოგიები, რომელიც ებრაელებმა გადასცეს საქართველოს და ებრაელი მხარე კეზერაშვილს ადანაშაულებდა, რასაც მოჰყვა კიდევაც ებრაული მხარის დემარში. არსებობს ადამიანი, რომელიც ამბობს, რომ ქრთამს აძლევდა კეზერაშვილს, შესაძლებელია, რომ ებრაელებმა მხარე კეზერაშვილის წინააღმდეგ აღძრას სისხლის სამართ-

საპარტიოლოს ყველა საერთაშორისო პერსონალში მგზავრთა ნაკადი მატულობს

რომორც ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს შპს საქართველოს აეროპორტების გაერთიანების მიერ გაცემულ სტატისტიკურ ინფორმაციაში აღნიშნული, რომელიც თავის მხრივ, იანვარ-მაისის პერიოდს მოიცავს, 5 თვის განმავლობაში მესტიის აეროპორტი 1197 მგზავრს მოემსახურა, რაც 2015 წლის იმავე პერიოდთან შედარებით 17%-იან ზრდას შეადგენს.

შოთა რუსთაველის სახელობის თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში მგზავრთა ნაკადი 2015 წლის იმავე პერიოდთან შედარებით 20%-ით გაიზარდა და მთლიანობაში 703310 მგზავრს შეადგინა.

თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში მარტიდან თებერვლის მიმართულებით ფრენების შესრულება ორმა ირანულმა ავიაკომპანიამ „ატა ეარლაინსმა“ და „ქემშ ეარმა“ დაიწყო, ხოლო ივნისიდან თელავის მიმართულებით ფრენებს კიდევ ერთი ახალი ავიაკომპანია „ელ-ალი ისრაელის ავიახაზები“ შეასრულებს. ივნისის ბოლოდან რეგულარული ჩარტერული რეისების შესრულებას თებერვლისა და ისპაჰანის მიმართულებით „ტაბან ეარლაინსი“ დაიწყო.

შოთა რუსთაველის ალმაშენებლის სახელობის საერთაშორისო აეროპორტი სუთ თვეში 73,851 მგზავრს მოემსახურა, რაც იმას ნიშნავს, რომ ზრდა 20 %-ია.

27 მაისიდან „უკრაინის საერთაშორისო ავიახაზებმა“ ქუთაისიდან კიევის მიმართულებით კვირაში სამის ნაცვლად ოთხი სისხრით დაიწყო ფრენების შესრულება, ხოლო 4 ივნისიდან ფრენები კიევის მიმართულებით ყოველდღიურად შესრულდება. ასევე, 10 მარტიდან ნატალის აეროდრომიდან ქუთაისის მიმართულებით, კვირაში ორი სისხრით რეგულარულ ფრენებს ასრულებს ავიაკომპანია „სერვისეარი“. ამავე ავიაკომპანიამ რეგულარული ავიარეისების განხორციელება ქუთაისიდან

მესტიის მიმართულებით კვირაში ორი სისხრით დაიწყო, აცხადებენ საქართველოს აეროპორტების გაერთიანებაში.

ბათუმის ალექსანდრე ქართველის სახელობის საერთაშორისო აეროპორტს მგზავრთა ნაკადი 32 %-ით გაიზარდა. 2016 წლის პირველი სუთი თვის განმავლობაში ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტში მგზავრთა ნაკადი 32%-ით გაიზარდა და სულ 54429 მგზავრი შეადგინა.

საანგარიშო პერიოდში „ურალის ავიახაზებმა“ ბათუმის აეროპორტიდან ორი ახალი მიმართულებით ეკატერინბურგსა და სანკტ-პეტერბურგში ფრენების შესრულება კვირაში 2 სისხრით დაიწყო.

ასევე, 2016 წლის ზაფხულის სეზონზე, ბათუმის მიმართულებით, 2 ახალი ავიაკომპანია „ეარ არაბია“ და „ელ-ალი ისრაელის ავიახაზები“ დაიწყეს ოპერირებას, რომლებიც ფრენებს შარუასა და თელ-ავივის მიმართულებით განახორციელებენ.

მთლიანობაში ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტიდან 2016 წლის ზაფხულის სეზონზე რეგულარულ რეისებს 11 ავიაკომპანია 12 სხვადასხვა მიმართულებით შეასრულებს.

ალსანიშნავია, რომ იანვარ-მაისში საქართველოს საერთაშორისო აეროპორტებში გადაყვანილ მგზავრთა რაოდენობა 21 %-ით გაიზარდა.

სულიერება

დღესასწაულია 5 ივნისს მოციქულთა სწოტა მიწისა მიწიანისა და დედოფლისა ნანასი სხანაა წმიდისა მოციქულისა სწოტისა ნინოსი და განათლება ძარბაველთა.

დღესვე არის ბრძის კვირიაკი.

ღირსისა ღამიანისი, მეფეოფილისა ღამიანისი, ბარძუმისა, „შენ სარ უნასის“ მოქმედისა

5 ივნისს საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს ღირს დამიანეს (დემეტრე). ის იყო ძე კეთილმსახურისა მეფისა დავით აღმაშენებლისა.

საგულსხმოა, რომ დავით აღმაშენებელი თავის ძეზე ასე ამბობდა: „სიბრძნითა, სინამდითა, ახოვანებითა და სიმბრძნითა უმჯობეს არს ჩემსა“.

ჯერ კიდევ აღმაშენებლის მეფობისას მოხვედრა დემეტრემ სახელი და დიდება, მისი მეფობის დროს აღორძინდა ჰერეთი, სომხეთი, ტაშირი, ჯავახეთი...

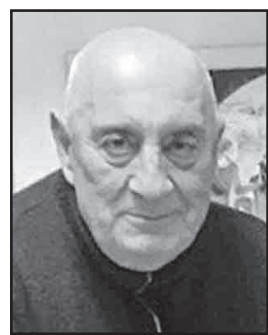
დავით გარეჯის უდაბნოში აღკვეცილმა მეფემ შთამომავლობას ჰიმოგრაფიის შესანიშნავი ნიმუშები დაუტოვა. ჩვენამდე მიღწეული იამბიკოებიდან განსაკუთრებით ცნობილია შესხმა ლეთისმშობლისა - „შენ სარ უნასი“.

ნიშანდობლივია, რომ დემეტრეს ფრესკა გარეჯის მონასტრის კედელზე ყოფილა გამოსახული ჯერ კიდევ გასულ საუკუნემდე, შემდეგ კი დროულად იავარუყვია იგი... კეთილმსახური მეფის ფრესკა მაცხვარიშის (ლატალი) ეკლესიის მხატვრობამ შემოგვინახა.

გიული ლიპარტია

მილოცვა

უფლისგან დალოცვილი სარ, სსპა უპატიოსნო რა არის!

დავით გოგორიძე - 65

ქვირფასო დათუნა, მხურვალედ გილოცავთ საიუბილეო დაბადების დღეს, რომელიც მთელი ჩვენი სანათესაოსა და სამომ-სამეგობროს დღესასწაულიცაა. გისურვებთ ჯანმრთელობას, დიდხანს სიცოცხლეს, გახარებული ყოფილიყავით ბედნიერი ცხოვრებით და სილალთ, რადგან თქვენი კაცური კაცობა ყოველივე ამას ქვეშაირითად და ალაღად იმსახურებს.

გული ვანისკენ მიგიწევს ჭიათურისკენ ფიქრები, ასი წელიც, რომ იცოცხლო, მუდამ ასეთი იქნები. გიყვარს სამშოლო ცოლ-შვილი, სამშოსთვის მარად ირჯები, მნამს ამას დაგიფასებენ, რძალიც და შვილიშვილებიც. დაბადების დღეს გილოცავთ მაგ შენი ნაამაგარით. უფლისგან დალოცვილი სარ, სხვა უკეთესი რა არის!

ღრმა პატივისცემით, ალექსო კაკულია, თჯახით.

ოლიმპიური ჩემპიონი

ზაფხულის XXI ოლიმპიური თამაშები 1976 წლის 17 ივლისიდან 1 აგვისტოს ჩათვლით მონრეალში (კანადა) გაიმართა. პაექრობებში 92 ქვეყნის 6028 სპორტსმენი (მათ შორის - 1247 ქალი) მონაწილეობდა. თამაშებში საქართველოდან 11-მა სპორტსმენმა იასპარეზა, რომლებმაც 3 ოქროს, 1 ვერცხლისა და 2 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. თავისუფალ ჭიდაობაში ოლიმპიური ჩემპიონი მეორედ გახდა ლევან თედიაშვილი, რომელიც მონრეალის თამაშების საუკეთესო ფალანგად აღიარეს. მესამედ ავიდა კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე სამხსტომელი ვიქტორ სანევეი, ოლიმპიური ჩემპიონობა მოიპოვეს საბჭოთა კავშირის ხელბურთელმა ვაჟებმა, რომელთა შორის იყო თბილისელი ალექსანდრე ანბილოგოვი. ძიუდოსისტმა რამაზ ხარშილაძემ მსოფლიო ფინალური პაექრობა დათმო და ვერცხლის მედალს დასჯერდა, ხოლო შოთა ჩოჩიშვილი (ძიუდო) და მიხეილ ქორქია (კალათბურთი) მესამე ადგილებზე გავიდნენ.

ალექსანდრე ანბილოგოვი: ყველგან და ყოველთვის საქართველოს „მარკას“ პიცაპლი

ბასული საუკუნის 60-იან წლებში ხელბურთი მეტეორიკით შემოიჭრა საქართველოს სპორტულ ცხოვრებაში და გულშემატკივართა გულბეც მოიხადირა. დასაწყისშივე თბილისის „ბურვესტნიკი“ საკავშირო ჩემპიონატების კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ორჯერ ავიდა. შინ და გარეთ ქობაგებს ხიბლავდა ჯემალ ცერცვაძის, თამაზ ანთაძის, ჯემალ აბაიშვილის, იმედო ფხაკაძისა და სხვა ქართველი ხელბურთის დიდოსტატების ვირტუოზული თამაში. 70-80-იან წლებში ჩვენი ქვეყნის სახელი უფრო შორს გაიქანა თბილისის „ბურვესტნიკის“ წევრმა, სპორტის დაიშახურებულმა ოსტატმა ალექსანდრე ანბილოგოვმა, რომელმაც 1976 წელს მონრეალში ოლიმპიური ოქროს მედალი დაიმსახურა, 1980 წელს კი მოსკოვის თამაშების ვერცხლის მედალი ერგო (ოლიმპიადების 12 მატჩში 42 გოლი გაიტანა). საკავშირო თასის მფლობელმა (1978), საბჭოთა კავშირის ხალხთა 1975 წლის სპარტაკიადისა და საკავშირო ჩემპიონატების სამგზის (1977, 1980, 1981) ბრინჯაოს პრიზორმა 1982 წელს მსოფლიოს ჩემპიონობა მოიპოვა, ხოლო 1978 წელს მეორე ადგილი დაიკავა. გასული საუკუნის 90-იანი წლებიდან იგი გერმანიაში ცხოვრობს.

შქონდათ ჩაქნული. მოედნის ცენტრთან რამდენიმე ბურთი ეგდო. ერთ-ერთს დაუნევი და კარისკენ დავარტყი. ავაცილე. მერე მეორედ ვცადე, მესამედ. უცებ ჩემი ყურადღება დარბაზში ჩამოვარდნილმა სიჩუმემ მიიპყრო. მოვიხედე - ყველა მე მიყურებდა. ერთ-ერთი მწვრთნელი მომიახლოვდა და მთხოვა, კიდევ ერთხელ გამეგზავნა ბურთი კარისკენ. არ დამიხანებია. მაშინ ვიგრძენი, რომ მე სხვა საშა ანბილოგოვი ვიყავი.

საკავშირო ნაკრებში როგორ მოხვდით?

1975 წლის დასაწყისში საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატზე ზაპოროჟიეში შევიკრიბეთ. ერთ საღამოს საკავშირო ნაკრების ხელმძღვანელებმა სხდომა ჩატარეს და გუნდის წევრად არმიელთა რიგებიდან ყენია ჩერნიშევი დაასახლეს. მაშინ თბილისის „ბურვესტნიკის“ მწვრთნელმა იმედო ფხაკაძემ ნაკრების მესვეურებს ჩემი კანდიდატურა შესთავაზა. დარბაზმა გადაიხარხარა. შემტყვევა და სასწრაფოდ დავტოვე იქაურობა. ბატონი იმედო გამომეყვა - როგორც საჭიროა, იმუშავებ და აი, ნახავ, ნაკრების წევრიც გახდები, მითხრა. მერე ლესელიძეში შეკრებისას, ზღვის სანაპიროზე, ვინ იცის, ჩემი მწვრთნელი რამდენი მიტარებდა მხრებით, ვიქტორ სანევეი რბენას და ხტომას მასწავლიდა. „ფიზიკაში“ საკმაოდ მოვუმატე. საბჭოთა კავშირის ხალხთა სპარტაკიადებზე მესამე ადგილი დავიკავე. ტურნირის ერთ-ერთ საუკეთესო მოთამაშედ დამასახელეს. მერე თბილისში ტრადიციულ გაზეთ „ზარია ვოსტოკას“ პრიზზე შედეგაობით მეორე ვიყავი. ამ შედეგობის შემდეგ საკავშირო ნაკრებში მიხმეს.

დებიუტანტებს გუნდში ხელგაშლით არ ხვდებიან. თქვენ როგორ მიგიღეს?

ყველგან და ყოველთვის საქართველოს „მარკას“ ვიცავდი. პირველი შეკრებისას იყო მცდელობა, როგორც ყველა ახალწვეულსთვის, ჩემთვისაც „ფიცი“ მიეღებინებინათ. ოთახში რომ შემოვიდნენ, წყლით სავსე „გრავინის“ დავწვი და გავაფრთხილე - არ მომიახლოვდეთ, მისი სროლა ბურთზე ნაკლებად არ მესერებამეთქი. ერთმანეთს გადახედავ, ამ ქართველს შევეშვითო, თქვეს და ოთახი დატოვეს. მსგავსი რამ მერე აღარ განმეორებულა.

და ასე მოხვდით მონრეალის ოლიმპიურ თამაშებზე...

პირველ ორი მატჩში იოლად ვაჯობეთ იაპონიას - 26:16 და კანადას - 25:9. იუგოსლავებთანაც წარმატების იმედით გავედი მოედანზე. ალბათ, ხედმეტი თავდაჯერებულობის ბრალიც იყო, რომ ორი ბურთით დავმარცხდი - 18:20. ჩვენდასაბედნიეროდ, მომდევნო ტურში იუგებს რუმინელებმა სძლიეს, ჩვენ კი დასავლეთ გერმანია (18:16) და დანია (24:16) დავჯაბნეთ

და ფინალში რუმინელებს დავუპირისპირდი. მთელი მატჩის განმავლობაში წინ გიყავით. ორთაბრძოლის დამთავრებამდე 15 წუთი იყო დარჩენილი. სათადარიგოთა სკამზე ვიჯექი. ჩემთან მთავარი მწვრთნელი ეგტუშენკო მოვიდა. „ახლა გადამწყვეტი, ფსიქოლოგიური მომენტია. პირველ გოლს ვინც გაიტანს, ის მოიგებს. გახვალ მოედანზე, ჩვენებს დააწყნარებ და გოლს გაიტან. მე მჯერა შენი“. 22 წლის ბიჭს ასანთებდა მეტი რა მინდოდა - თანაგუნდელები გავემხნევე და მორიგი შეტევისას ხელსაყრელი პოზიციიდან ბურთიც გავიტანე. ის მატჩი 19:15 მოვიგეთ და ოლიმპიური ჩემპიონები გავხდით.

მოსკოვის ოლიმპიადებზე „ოქრო“ რატომ გაუშვით ხელიდან?

1980 წელს ბევრად ძლიერი გუნდი გვყავდა, ვიდრე მონრეალში. ჩვენი მარცხი მთავარი მწვრთნელის - ეგტუშენკოს ბრალია. ჯგუფში ხუთიდან ოთხი შეხვედრა მოვიგეთ და ფინალში გავედი, სადაც აღმოსავლეთ გერმანიის ნაკრებს დავუპირისპირდი. პირველ ტაიმში 7 თუ 8 ბურთით დავწინაურდი. შესვენებისას გასახდელში ეგტუშენკო შემოვიდა პარტაქტივთან ერთად. უაღრესად ნიჭიერმა, მაგრამ ვარსკვლავური მანიით შეპყრობილმა მწვრთნელმა შავი დღე გვაყარა - ჩემი სქემით თუ არ ითამაშებთ, იცოდეთ, ციმიბირი უკან დაგრჩებათო. მუქარამ ბიჭებზე ცუდად იმოქმედა. მართალია, მე-2 ტაიმში თავი არ დავვიზოგავს, მაგრამ საათივით აწყობილ მექანიზმში რალაც მოიშალა და გადაწყვეტი მატჩი ერთი ბურთის სხვაობით (22:23) დავთმეთ - ვერცხლის მედალს დავჯერდიო.

დიდი ხანია, გერმანიაში ცხოვრობთ. იქ როგორ აღმოჩნდით?

დიდ სპორტთან განშორების შემდეგ მოსკოვში შემთხვევით გერმანელ მენეჯერ გერდ ბუტეკს შევხვდი, რომელიც ერთ დროს საკავშირო ნაკრებში მუშაობდა. ორივე მსაზღვრე მენისკი მანუხებდა და საოპერაციოდ დახმარება ვთხოვე. რამდენიმე ხნის შემდეგ მართლაც გავემგზავრე გერმანიაში, მაგრამ შეცვდი, თან მე უფლებ რომ ნავიყვანე. არადა, ნაოპერაციევს დამხმარე დამჭირდებოდა. ბავარიისი ჩასულს გერმანია საოპერაციო რიგის მოსვლამდე მოლანდიაში გამგზავრება და მის გუნდში თამაში შემომთავაზა. ეტყობა, კარგად გავართვი დავალებს თავი. მასპინძელმა კონტრაქტის გაფორმება შემომთავაზა. მეუფლემ დამასწრო - არა არ უთხრა, თორემ ფანჯრიდან გადავხტებო. იძულებული გავხდი, მის ნებას დავყოლოდი. დღემდე ოჯახთან ერთად გერმანიაში ვცხოვრობ, ჩემი ბიზნესი მაქვს. ვცდილობ, კონტაქტები გავალრმავო სხვადასხვა რეგიონთან.

ბატონო ალექსანდრე, თბილისში გავრდილ კაცს გერმანიასთან, ევროპულ წესებთან შეგუება არ გაგიჭირდა?

არც უმისობა იყო, მაგრამ ეს პრობლემა ბავარიაში უფრო იოლი გადასატანია, რადგან იქაც, ფაქტობრივად, ჩვენსავით ხმაურიანი ხალხი ცხოვრობს. თავიდან, ბუნდესლიგის გუნდს როცა ვავარჯიშებდი, ბიჭებს რესტორანში რომ დავპატიუებდი, მთელ დანახარჯს მე ვიხდი - ქართული ჩვეულებით. გერმანელებს უკვირდათ ეს. დროთა განმავლობაში ნაცნობები მივაჩვიე ამგვარ წესს და ახლა ზოგიერთს ჯიბისკენ ხელის წაღებას ვერ დაასწრებ.

სულ გერმანიაში აპირებთ ცხოვრებას?

არავრთხელ მითქვამს და გავიმეორებ: სიცოცხლის ბოლომდე იქ ვერ დავრჩები. მამაჩემი თბილისშია დასაფლავებული და ჩემი ძველების ადგილიც მის გვერდით უნდა იყოს.

ვაჟა დანელია

ღვინის დღესასწაული

„მოზრანდით, დააგაოვნეთ, დაგვლოცეთ!..“

სუთი ქვეყნის (მათ შორის, ცხადია, საქართველოს, ასევე იტალიის, გერმანიის, საფრანგეთისა და უკრაინის) ასამდე ღვინის მწარმოებელი და, მეღვინეობის მანქანა-დანადგარე-

ბის, აქსესუარების, ბოთლების გადამამუშავებელი ხაზების, შესაფუთი მასალებისა და მინის ტარის, საცობების, ყუთების, კიდეც მრავალი სხვა ნაკეთობის გამომშენებელი კომპანია, ასევე დისტრიბუტორი მონაწილეობს საგაოგნო ცენტრის „ექსპო ჯორჯიას“ მე-11 პავილიონში 3 ივნისს გახსნილ „ღვინისა და ალკოჰოლიანი სასმელების მე-9 საერთაშორისო გამოფენაში – WinExpo Georgia 2016“-ში, რომელიც 5 რიცხვამდე გასტანს.

საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ღვინის ეროვნული სააგენტოსა და საგაოგნო ცენტრ „ექსპო ჯორჯიას“ მხარდაჭერით გამართული ღვინისა და სხვა ალკოჰოლიანი სასმელების გამოფენა სოფლის მეურნეობის მინისტრის პირველმა მოადგილემ ნოდარ კერესელიძემ გახსნა. გამოფენაზე მონაწილეობს მცირე და საოჯახო მარნების, ასევე ქვეყნის ღვინის მწარმოებელთა კუთხე. ღვინის გამოფენის მონაწილეებსა და სტუმრებს შესაძლებლობა აქვთ ძველისძველი ქართული ტრადიციებით დაყენებული სხვადასხვა ალკოჰოლიანი სასმელები, თაფლი, შიდა და სამონასტრო მეურნეობებში დამზადებული სხვა პროდუქცია დააგემოვნონ და შეიძინონ.

გამოფენის ფარგლებში, 4 და 5 ივნისს ტარდება ღვინის მე-9 საერთაშორისო კონკურსი – „8th international Wine Award“. კონკურსში წარდგენილ ღვინოებს ენოლოგიის საერთაშორისო ექსპერტები და ღვინის ჟურნალისტები შეაფასებენ, ავტორიტეტულ ჟურნის კი ცნობილი ექსპერტი, ბრიტანელი ტიმ ატიკინი უხელმძღვანელებს. დღესვე სხვადასხვა კატეგორიაში გამარჯვებულთა დაჯილდოება გაიმართება.

ცალკე ალსანიშნავია ისიც, რომ ღვინისა და ალკოჰოლიანი სასმელების მე-9 საერთაშორისო გამოფენის ფარგლებში, „ექსპო ჯორჯიას“ მე-11 პავილიონში მონაწილეებსა და სტუმრებს შესაძლებლობა აქვთ, ბატონ ლევან მოსიაშვილის გამოფენა „ღვინის სელოვნება“ დაათვალიერონ.

მოთარ ტურაბელიძე
ელგუჯა ნადარეიშვილის ფოტო.

რედაქცია
293-37-87;
599 797679

ღვინილ ოჯახებს
საცხოვრებელი სახლები
დაუპანონდებათ

თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქციის „ქართული ოცნება – დემოკრატიული საქართველოსთვის“ თავმჯდომარის, ასევე ჩუღურეთის რაიონის მაჟორიტარი წევრის რიმა ბერაძის ინიციატივით, ჩუღურეთის რაიონში უკვე დაწყებულია დევნილი მოსახლეობის აღრიცხვა და მათი საცხოვრებელი ფართების აზომვა.

რიმა ბერაძე თბილისის მერიის ქონების მართვის სააგენტოს უფროსთან კარლო ლაფერაძესთან და ჩუღურეთის რაიონის გამგებლის მოადგილესთან ლადო გოგასაძესთან ერთად ცაიშის, რიხისა და მარუაშვილის ქუჩებზე მცხოვრებ დევნილებს შეხვდა, მოსახლეობას საცხოვრებელი სახლების დაკანონებასთან დაკავშირებით დეტალური ინფორმაცია მიაწოდა და აღნიშნა, რომ ფართების დაკანონება კანონით გათვალისწინებულ ფარგლებში მოხდება.

ციცხვალ ანაკლოტაჟი

ღმრთის დროს ერთი ცხენი ეკითხება მეორეს: – გულწრფელად მითხარი, რამდენი ცხენის ძალა გაქვს?

რედაქტორი ეკითხება რეპორტიორს: – ჩამოართვით ინტერვიუ პრეზიდენტს? – დიახ, ბატონო რედაქტორო, მაგრამ, არსებითად, არაფერი უთქვამს. – მასალა რამდენჯერ დიანი იქნება?

პატარა მისო მამამ ლუვრში წაიყვანა, ვენერა მილოსელის ქანდაკებასთან მიიყვანა და ჭკუას არიგებს.

– აი, ხომ ხედავ, ვეჟო, რა მოსდით იმათა, ვინც ფრჩხილებ იკვნეტამს..

ბაღში სკამზე კაცი ზის და თავის ძალს ბანქოს ეთამაშება. მეზობლად მჯდომი კაცი გაცეზებული ეკითხება:

ავსტრიელები ტურიზმის სფეროში
განვითარებაში გვეხმარებიან

ამ თემაზე საქართველო-ავსტრიის ბიზნეს-ფორუმის ფარგლებში ორი ქვეყნის სავაჭრო პალატები შეთანხმდნენ. საქართველოს სავაჭრო-სამრეწველო პალატის პრეზიდენტი ნინო ჩიქოვანი ავსტრიის სავაჭრო პალატის ვიცე-პრეზიდენტს მარტა შულცს შეხვდა. გარდა ამისა, შეხვედრის შედეგად გაირკვა, რომ საქართველო-ავსტრიის კიდეც ერთი ბიზნესფორუმი ვენაში, სექტემბერში გაიმართება.

საქართველო-ავსტრიის ბიზნესფორუმმა ავსტრიულ ბიზნესსექტორში მაღალი ინტერესი გამოიწვია. ლონისძიებაზე 60-მდე ადგილობრივი კომპანია დარეგისტრირდა. დაიგეგმა 80-მდე ორმხრივი შეხვედრა. ლონისძიება საქართველოს პირველი დიპლომატის მიხედვით ჯანელიძის ავსტრიაში ვიზიტის ფარგლებში დაიგეგმა. მთავარი თემები აგროსექტორი, ტურიზმი, ინფრასტრუქტურა და ენერჯეტიკა იყო, რომელსაც ლონისძიებაზე ცალკე პანელი დაეთმო. ფორუმის გახსნამდე საქართველოს სავაჭრო-სამრეწველო პალატის ორგანიზებით პირველი დიპლომატი და პალატის პრეზიდენტი საქართველოდან ჩასულ ბიზნესსექტორის წარმომადგენლებს გაესაუბრნენ.

– ნუთუ თქვენი ძალი იხეთი ჭკვიანია, რომ ბანქოს თქვენზე უკეთ თამაშობს?

– რა თქმა უნდა არა, ბატონო! მაგრამ, როგორც კი კარგი კარტი მოსდის, კუდის ქიცინს იწყებს, მე უმალ ყველაფერს ვხედავ და წინასწარ ვიცი, თუ როგორ უნდა ვითამაშო!

დამწყებ ლიტერატორს თავის დაწერილი სცენარი ცნობილ პროდიუსერთან მიაქვს, რომელიც მას წაიკითხავს და ეუბნება:

– აბა, რა გითხრათ, ბატონო, კი მოგინდომებოდა, მაგრამ თქვენი სცენარი ორიგინალური არ არის, იგი ლამის სიტყვასიტყვით იმეორებს „არ დაიდარდოს“.

– მერედა რაო, პატივცემულო, გინდა თქვა, რომ ვითომ „არ დაიდარდო“ ცუდი ფილმია?!

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა აფხაზეთის დევნილი საზოგადოების ღირსეული წარმომადგენელი, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის ყოფილი წევრი

თამაზ კვარაცხელია და სამიძიარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

შპს „დედათა და ბავშვთა სამკურნალო-პროფილაქტიკური ცენტრი“ თანაფრძნობს ნინო ჯოგლიძეს და გულიკო ჩინლაძეს დედისა და დის

შუაშრა ჩინლაძის გარდაცვალების გამო.

მეუღლე ბეჟანი, შვილები ავთანდილ, ფრიდონ ცარციძეები, მისწულეები, დისწულეები, მზულიშვილები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

დარეჯან სარსიძე-აბრამიშვილი
პანაშვიდი 5, 6 VI, ქ. ზესტაფონი, აღმაშენებლის ქუჩა. დაკრძალვა 7 VI, 15 სთ. ქ. საჩხერე, სოფელი ჯალაურთა.

უსსოპი პალატის კარსი:
სუბ ფოლარი - 2.147; პირი - 2.392;
ბრიტანული ბიკანა სტარლინი - 3.138;
100 რუბლი - 3.256; თურქული ლირა - 0.728;
სუბპროპანული მანათი - 1.445;
1000 სოფური ღრამი - 5.493

აიონი 4 ივნისისთვის
ალმონაპალიტი სპარტოველი:
ბარი - ღამე +11, დღე +28
პითანი რაიონი - ღამე +6, დღე +23
დასავლეთი სპარტოველი:
ბარი - ღამე +12, დღე +26
პითანი რაიონი - ღამე +9, დღე +22
თბილისი: ღამე +17, დღე +27

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS REPUBLIKA
მარაგლის ქ. №7
მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ძოგულია
293-37-87
599 36-00-35
პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გომიაშვილი
599 53-76-16;
ალეკო
ასლანიშვილი
599 56-81-86;
რუსლან რუსია
599 17-21-21;
პასუხისმგებელი მდივანი
გამუჟა ვაშაკიძე
514 33-33-24
გამომცემლობა:
შპს „თანამდგომარეობა“-გაზეთ
„საქართველოს რესპუბლიკის“
გამომცემელი“
ტ: 599 79-76-79
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება გამომცემლობა
„კოლორში“
რკინიგზის ჩიხი №20

uac(უაქ)070.4(479.22)
ს-323
ISSN 2233-3851
9 772233 385001

ავტორთა საზურაღდავად!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯებით. ავტორთა მოსარგებლები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

გამოიწერეთ:
6 თვით – 60 ლარი,
1 წლით – 120 ლარი.
მიმართეთ: „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია – 2 93 37 87; 599 79 76 79; „მაცნე“ – 2143906; „ელგასერვისი“ – 2 388 012; „პლანეტა-სტარტ“ – 2 988 990; „პრესა-2012“ – 2341140; „ოლიმპი“ – 599 15 19 69; „პრესა“ – 55155444; „ჯეიმედი“ – 593 977 888.
ჩიხი მისამართი:
ქ. თბილისი, ი. მანაგაძის ქ.
საქართველოს ინფორმაციის ცენტრი
66434

საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

დაგვიკავით, მოგვწერეთ:
ტელ: 293-37-87, 599-79-76-79
WWW.SAKRESP.GE